

1 EURO

→ BARÇA

ENTREVISTA A JAVIER MASCHERANO

EL9

ESPORTIU DE CATALUNYA

9

MUNDIAL D'ATLETISME
Implacable Usain Bolt

El jamaicà vola sota la pluja, amb un registre de 9.77

NATACIÓ
Nou rècord mundial de Belmonte

La badalonina millora la plusmarca de 400 m lliure en piscina curta

LLUÍS SERRAT

Entrevista a

Àngel Mullera

ATLETA DE 3.000 OBSTACLES

“Només t'ajuden si tens possibilitat de medalla

FUTBOL

Derrota del Girona, que no esvaeix els dubtes

FUTBOL / COPA CATALUNYA

El Palamós goleja el Llagostera (4-1)

EL REI DE LA RAJOLA
LE ROI DU CARRELAGE

Pàrquing Propi
Vine i carrega al moment

Segueix-nos

Tel 902 909 500
www.elreidelarajola.com

TECNO 30x55 11'95 € / m²

LINE 25x50 7'95 € / m²

COMPACT 30x85 11'95 € / m²

HABITAT 30x85 I 60X60 11'95 € / m²

Especial Porcellànics tot massa

114729-106758V

AVUI FA... Jordi Camps

Marín, subcampió mundial

1983 ATLETISME. El marxador català Josep Marín va aconseguir el subcampionat en els 50 quilòmetres marxa en la primera edició del mundial d'atletisme que es va disputar a Hèlsinki. Marín es convertia així en el primer català que pujava en un podi mundial. El marxador del Prat va fer 3h46:42 i només va ser superat per l'alemany oriental Roland Weigel, que va fer 3h43:08 en una cursa que es va disputar sota la pluja. ■ FOTO: ATLETISMO ESPAÑOL

A Londres, com a Pequín

2012 BÀSQUET. La selecció espanyola de bàsquet va repetir a Londres la plata que havia guanyat quatre anys abans a Pequín. Novament va ser la selecció dels Estats Units la que va impedir la glòria al combinat espanyol. Els americans es van imposar 107-100 a un equip que liderat per Pau Gasol i amb quatre catalans més -Marc Gasol, Navarro, Rudy Fernández i Sada- va plantar cara durant 38 minuts. ■ FOTO: EFE

1932 VELA. Santiago Amat guanya la medalla de bronze en la classe monotip en les proves de vela olímpica de Los Angeles.

1960 ATLETISME. Ralph Boston salta 8,21 m i supera el rècord mundial de salt de llargada que tenia Jesse Owens amb 8,13 m des del 1935.

1964 OLIMPISME. El COI exclou Sud-àfrica dels Jocs per la seva política d'apartheid.

1983 FUTBOL. Mor el president de la UEFA, Artemio Franchi, en un accident de cotxe.

1984 MOTOCICLISME. Eddie Lawson, campió del món dels 500 cc.

1990 TRIALSIN. Ot Pi, campió del món.

1998 ATLETISME. Reyes Estévez supera el rècord de Catalunya dels 1.500 m de José Manuel Abascal (3:30.87 per 3:31.13).

2006 CICLISME. Xavier Florencio guanya la clàssica de Sant Sebastià.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

Als lectors d'El Punt Avui

A partir d'avui ja podeu tornar a llegir les meves bajanades. Sapigueu que canvio d'humor i d'opinió a l'estil d'Usain Bolt. Molt ràpid. Esteu avisats.

PUGEN I BAIXEN

JORDI TRIAS
BÀSQUET

La situació del jugador català al Fiac Joven-tut és insostenible després que Salva Maldonado li ha fet saber que no compta amb ell.

VICENTE DEL BOSQUE
FUTBOL

Els responsables de la selecció estatal han tingut major sensibilitat que en altres ocasions per preservar jugadors com Cesc i altres blaugrana.

USAIN BOLT
ATLETISME

El jamaicà ha recuperat l'or dels 100 metres amb certa comoditat en una final del mundial d'atletisme de Moscou, amb una marca de 9.77.

ROBIN VAN PERSIE
FUTBOL

Va ser el protagonista absolut del traspàs de poders al Manchester United d'Alex Ferguson a David Moyes, que va guanyar la Community Shield.

DE CAP

Albert Benaiges

És un dels mestres entrenadors que han estat o estan a la Masia que ha tingut més percentatge de jugadors que han arribat al primer equip. Per les seves mans han passat, com ell explica amb orgull, un grup de nou jugadors que són campions del món i un altre que es diu Messi. Un entrenador formador que ha estat exemple per als molts joves entrenadors que ho volen ser, començant per equips dels planters infantils que a Catalunya i arreu de l'Estat comencen amb ell, i que per la qualitat formativa que transmet no paren d'explicar la seva tremenda humanitat. I no per la seva grandària, que és notòria, sinó pel rigor formatiu d'un educador que ho és per formació acadèmica i personal.

A la Masia hi ha hagut joves que han estat expulsats per un acte de falta de disciplina.

Alguns hi han pogut tornar en haver comprès que el futbol és per a ells una faceta de formació, com ho és qualsevol altra activitat en l'edat d'aprenentatge i que exerceix

sobre ells una educació i formació que fins i tot a casa seva de vegades no rebien.

Benaiges, català de soca-rel, fill d'un mosso d'esquadra represaliat pel franquisme, és un home de futbol i el seu món és el Barça. Algú l'ha definit com un equivalent de Cruyff en el món del futbol de base. Ara està entrenant en un país del Golf, on el poder del petroli dona uns sous de somni, però quan acabi el seu contracte ha de tornar a casa. Així, ras i curt. Cal frenar d'entrada qualsevol oferta professional que li pugui fer l'inefable Florentino. Benaiges és capital històric del Barça i de cap manera es pot permetre que acabi enredat a la xarxa d'un comparador compulsiu que per fer mal al Barça és capaç de tot i més.

No tothom del futbol formatiu català té lloc al Barça. La crisi ha fet que els clubs mirin cap al futbol de base, els llocs són molts i el mercat, lliure. Però si hi ha un personatge símbol per tot el que ha fet i pot fer és el bon jan i millor persona i entrenador Albert Benaiges.

Josep Maria Solé i Sabaté. HISTORIADOR

AMOS DEL SEU SILENCI

"És trist. Tito ha lluitat tota la vida per ser entrenador del Barça i quan ho ha aconseguit, no n'ha pogut gaudir"

JAVIER MASCHERANO. Jugador Barça

"Estem tornant als temps de Franco: que espavilin els polítics catalans d'aquí, que espavilin per marxar"

ÀNGEL MULLERA. Atleta

OBSERVATORI 9

De veritat que ja comença la lliga?

Un amic que sap molt de futbol m'ha assegurat que d'aquí a menys d'una setmana torna a començar la lliga. Jo li he insistit que som a ple agost i que no pot ser que ja tornin els partits, però ell m'ha obert el lloc web de la lliga a la tauleta i m'ho ha demostrat.

Jo ja sé que l'esport professional té molt poc d'esport i molt de professional, però no creieu que n'estan fent un gra massa? Jo trobo una mica exagerat que entre una lliga i l'altra només hi hagi poc més d'un mes. I, a sobre, aquest mes i mig les nostres estrelles l'han dedicat a jugar partits de seleccions i amistosos a milers de quilòmetres de distància, combinats amb desenes d'hores d'avió.

Evidentment, això és un espectacle i un negoci. Com a tal, cal maximitzar-ne els beneficis, la qual cosa vol dir multiplicar els partits tant com sigui possible. Ens acostem a marxar forçades al model de l'NBA nord-americana, una manera de gestionar l'esport que va ser mundialment homologada quan Samaranch va obrir la porta dels Jocs Olímpics al Dream Team, i va enterrar definitivament l'amateurisme olímpic i el poc que quedava de l'esperit del pobre ingenu de Pierre de Coubertin. Ja fa anys que l'NBA es va rediseñar per transformar-se en un espectacle televisiu que mou milions arreu del món. Fins i tot van modificar les regles del bàsquet per adaptar-lo al

LeBron James, de Miami Heat, en acció ■ EFE

ritme televisiu. Es juguen partits gairebé cada dos dies (de vegades fins i tot cada dia) a un ritme frenètic que el comú dels mortals no podríem suportar. Per aquest motiu, els jugadors

han esdevingut una mena de superhomes hormonats que poden resistir un seguit ininterromput de partits. Només cal veure els jugadors europeus i sud-americans uns quants anys després de desembarcar a l'NBA. Feu la prova, mireu les fotos d'abans i d'ara de qualsevol jugador estranger de la lliga dels EUA.

El magnat Murdoch va transformar el rugbi de 13 en un espectacle que mou milions a Austràlia i a la Gran Bretanya. Com amb el bàsquet, va modificar les regles i va obtenir un esport espectacle de primer nivell.

El meu avi m'explicava que els jugadors de futbol de la primera meitat del segle XX els diumenges dinaven a casa amb la família i després se n'anaven a l'estadi a jugar el partit de la jornada. En aquesta era de l'hiperprofessionalisme, no som lluny del moment en què el futbol es vegi obligat a emprendre aquest camí per aguantar un calendari de competicions fora de control. Quan trigarem a veure un Messi, un Neymar i un Alexis amb un cos de Schwarzenegger? Si l'NBA ha incorporat amb normalitat la transformació dels esportistes en superhomes, amb el beneplàcit de les federacions internacionals, per què no ho hauria de fer també el futbol? Preparem els jugadors per jugar quatre, cinc o sis partits a la setmana, que l'espectacle ha de continuar i el negoci ha de créixer.

Per què el futbol no transforma els jugadors en superhomes com l'NBA?

Germà Capdevila PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

La gira és contraproduent per a la temporada del Barça?

S No lligaré les gires amb els títols guanyats perquè segurament no hi ha cap relació directa, però crec que no és la millor manera de preparar una temporada. Fer tantes hores de vol, jugar en unes condicions d'humitat gairebé insuportables i contra equips que no oposen cap resistència serveix d'alguna cosa? Per molts diners que ingressi el club gràcies a gires com la d'aquest estiu, esportivament és un sobre esforç que les cames d'alguns futbolistes poden notar en l'inici de la lliga o la Champions. A l'esforç fet en la gira asiàtica, molts blaugrana hi afegiran hores de vol i futbol amb la seva selecció. Si realment això és inevitable, per què no se'ls cuida al club? No crec que hagi de ser tan difícil organitzar una pretemporada prop de casa i contra equips potents. És qüestió de voluntat.

Marta Cabré

STRINGER/MALAYSIA/REUTERS

El Barça té una plantilla de gran professionalitat i de cap manera la gira asiàtica ha d'influir en el rendiment de l'equip. De fet, en altres situacions similars, per exemple en la primera temporada de Guardiola, també es va fer gira americana i malgrat tot es van guanyar tots els títols que es van disputar, com explico en la contraportada. En altres ocasions en què s'ha exigut a la junta directiva evitar la gira s'han guanyat menys títols. De fet, no té gaire sentit plantejar-se aquesta qüestió en un equip com el Barça, ja que la majoria dels seus jugadors estan sotmesos a la màxima pressió pel seu gran nivell i cada estiu han d'afrontar compromisos molt exigents amb les seves seleccions recurrent milers de quilòmetres i disputant partits importants, bé sigui per la disputa d'un mundial, d'una Eurocopa o de la copa Confederacions, com enguany.

Ferran Espada

“El meu entrenador em deia que hi poses ous. La veritat és que era una gran oportunitat”

MIGUEL ÀNGEL LÓPEZ. Atleta

“És clar que preniem les nostres injeccions de vitamines. Què sé jo... El doctor ens ho deia”

F. BECKENBAUER. Exfutbolista

“La immensa majoria dels espanyols creuen que els Jocs Olímpics de Madrid serien bons”

J. LISSAVETZKY. Portaveu PSM

Fórmula ces

A PRÉSTEC • Ivan López (Llevant), David Timor (Osasuna) i si res no es torça Jonás Ramalho (Athletic) jugaran al Girona sense ser propietat del club.
ESTALVI • Econòmicament parlant, són bones operacions per a l'entitat

Jordi Danés
GIRONA

El Girona hauria de fer oficial avui la incorporació de Jonás Ramalho, que arribaria a Montilivi per la mateixa via que ho han fet Ivan López i David Timor. És a dir, a préstec i sense ser propietat del club de Montilivi. La cessió no és cap fórmula màgica, però sí que econòmicament és satisfactòria per a clubs que s'han vist afectats per les retallades de pressupost, com és el cas del Girona, immers també en la llei concursal. "Amb els contractes que tenen signats, cap d'aquests tres jugadors podria ser nostre", va exposar el secretari tècnic del Girona, Sergi Raset.

El Llevant, l'Osasuna i l'Athletic s'han avingut a fer efectives aquestes cessions. Els tres clubs assumeixen la major part de la fitxa dels seus jugadors. A canvi, el Girona els rodarà i mentrestant se n'aprofitarà. "Les tres parts hi sortim guanyant. Nosaltres perquè els tenim aquí i són joves amb projecció que ens poden donar moltes coses. Ells, perquè han trobat un aparador important per

continuar evolucionant. I els seus clubs perquè podran veure'ls créixer i els podran recuperar, ja més fets, a final de curs", exposa Raset.

Dos ocells d'un tret
El Girona considera que amb aquestes incorporacions també satisfà un objectiu que la secretaria tècnica s'havia fixat a principis d'estiu i que era rejuvenir l'equip. "Teníem força jugadors que superaven la trentena i en una lliga tan llarga també necessitàvem incorporar més joventut", va argumentar Raset. Dels tres jugadors cedits, Timor (40 partits) i Ramalho (9) han debutat ja a primera divisió. Ivan López i Ramalho també han estat internacionals en categories inferiors.

Aquests dos últims comparteixen la demarcació de lateral dret, una circumstància que Ricardo Rodríguez haurà de gestionar ja que en algun dels contractes de cessió hi ha clàusules penalitzadores per al Girona en el cas que el jugador no disputi un determinat nombre de partits. "Alguns les tenen, no tots. Però, en tot cas, la

Ivan López, David Timor i Jonás Ramalho són tres dels jugadors que actuaran al Girona aquest curs en qualitat de cedits
 ■ JOAN SABATER / LLUÍS SERRAT / EFE

penalització és petita", va apuntar el secretari tècnic del club gironí.

Més cedits?
El Girona ha iniciat ja el

compte enrere de l'inici de lliga, que serà més curt que per a la gran majoria de rivals ja que el teló a Montilivi s'alçarà divendres. Es tracta d'una set-

mana clau –l'any passat el club va aconseguir concretar les arribades de Felipe i Acuña–, però Raset assegura que no es precipitaran. "Si les coses que hi ha

engegades surten, les farem. Però no forçarem res", va comentar.

El club de Montilivi es manté pendent de la relació de jugadors descartats

ELS JUGADORS CEDITS AL GIRONA A SEGONA A

2012/13		2011/12			2010/11		2009/10			
Gerard Bordas (Vila-real)	Ritchie Kitoko (Granada)	Javier Acuña (Real Madrid)	Dani Nieto (Espanyol)	Matías Ballini (Rosario Central)	Àngel Martínez (Espanyol)	Sergio Gontán, 'Keko' (At. Madrid)	Ernesto Galán (Espanyol)	Juanma Hernández (Espanyol)	Brian Sarmiento (Racing Santander)	Marcos Tébar (Real Madrid)

La temporada 2008/2009 el Girona no va rebre cap cessió

ssió

per clubs de primera divisió per si es pot concretar alguna operació més de cessió. Els clubs de segona divisió A tenen encara uns 20 dies de marge abans no

es tanqui el mercat d'estiu el 31 d'agost, tot i que cau en dissabte. El curs passat, el Girona no va haver de fer cap moviment d'última hora. ■

Onze cessions en cinc temporades

El Girona es va instal·lar a la Lliga de Futbol Professional l'estiu de 2008 (després d'eliminar primer el Barakaldo i després el Ceuta) i l'únic curs que no va rebre cap jugador cedit va ser el primer, la temporada 2008/09, en què tots els jugadors que van aterrar a Montilivi (inclosos els fitxatges d'hivern) van ser en propietat. Les primeres

cessions que va rebre el Girona a segona A van ser dues de l'Espanyol (Galán i Juanma), que és el club que més jugadors ha deixat a l'entitat gironina perquè més tard va fer-ho amb Àngel Martínez i Dani Nieto. Dels onze jugadors que han arribat cedits, quatre ho van fer durant el mercat d'hivern: Tébar, Ballini, Keko i Bordas.

Marc Serramitja intenta superar l'oposició del jugador de l'Espanyol B Ferran, ahir ■ ORIOL DURAN

Amistós. El Girona continua generant dubtes a pocs dies de l'inici de lliga després d'un altre partit gris i una altra derrota, aquesta contra l'Espanyol B

Ni gol ni bones sensacions

ESPANYOL B 2
GIRONA 0

ESPANYOL B: Pau; Pere (Duarde, 70'), Raillo (Eric, 70'), Ferran (Hèctor, 70'), Aitor (Robert, 70'); Joan (Canadell, 70'), Caballé (Miravent, 70'); Sales (Kilian, 70'), Puerto (Borja, 46'), Canario (Jairo, 70'); i Aday (Mamadou, 70').

GIRONA: Becerra (Palatsí, 70'); Bonmatí (Juanlu 46'), Migue (Carles Mas, 46'), Richy, Juncà (Roura, 70'); Vivancos (Matamala, 46'), Pere Pons (Timor, 46'); Carmona (Felipe, 46'), Eloi (Bordas, 46'), Serramitja (Fran, 46'); i Chando.

GOLS: 1-0 (30') Ferrán. 2-0 (90') Jairo.

ÀRBITRE: Ávalos Martos. **T.G.:** cap. **T.V.:** cap.

PÚBLIC: uns 300 espectadors a la ciutat esportiva de Sant Adrià.

Albert Robledillo
BARCELONA

D'aquí a quatre dies comença la lliga de segona A i el Girona no genera precisament bones vibracions. Sort que les pretemporades són sovint una mala eina de mesura, perquè si fossin fiables l'afició tindria motius per estar molt preocupada. Ahir, l'equip va tancar el període de proves amb una derrota contra un segona B. Va fer un partit gris. Tant en la primera part, amb un onze més experimental, com en la segona, amb més pesos pesants al terreny de joc. Ja va ser un símptoma

Una pretemporada molt discreta

El Girona va posar punt final a quatre setmanes de preparació que han tingut set amistosos com a termòmetre per anar avaluant l'evolució d'una plantilla que encara no està tancada. Si s'ha de fer cas dels resultats, el balanç de la preparació és discret tirant a dolent (3 victòries, 1 empat i 3 derrotes), tot i que també és cert que Ricardo Rodríguez ha treballat regularment amb molts jugadors del filial. Les tres victòries que ha

aconseguit l'equip han estat contra tres rivals de categoria inferior: 1-4 contra l'Escala (2a catalana), 0-2 contra el Peralada (1a catalana) i 1-4 contra el Palamós (3a divisió). Les derrotes han estat contra dos equips de segona B: el Llagostera (1-0) i ahir l'Espanyol B (0-2) i un de primera divisió, l'Espanyol, en el trofeu Costa Brava (0-2). L'únic empat d'aquesta pretemporada ha estat a casa contra un rival de segona B, el Nàstic (1-1).

Els vestidors

“El resultat té poca importància. Ens ha servit per continuar veient els joves. L'equip està preparat mentalment per divendres”

“L'any passat teníem tres davanters i ara, només un. És obvi que hi ha necessitat. Hi estem treballant”

Ricardo Rodríguez
ENTRENADOR DEL GIRONA

estrany que en el moment que el Girona va tenir més estona la pilota, que va ser en el primer quart d'hora, la resposta fossin tres oportunitats de l'Espanyol B, les tres resoltes per Becerra. En la primera, el porter va guanyar un un contra un a Canario (6'). En la segona, va aturar una volea de Salas (12'). I en la tercera, va estar atent i decidit a l'hora de sortir als peus d'Aday, que havia rebut una bona passada de Puerto després de trencar el fora de joc (15').

El porter gironí elevava el to de l'equip, però una indecisió seva va costar l'1-0 al Girona. Becerra va mesurar molt malament la se-

va sortida i Ferran, de cap, va aprofitar la centrada d'Aitor per marcar. El gol va fer espavilar una mica els de Ricardo Rodríguez, que en el tram final com a mínim es van acostar als dominis de Pau. Carmona ho va provar amb un xut massa alt (36') i Eloi va tenir la més clara, però la seva rematada de cap després d'una bona acció de Serramitja es va perdre arran de pal (43').

Millora relativa

Amb més jugadors de la primera plantilla a escena, el Girona va dur la veu cantant després del descans. Va dominar clarament el partit i en alguna fase —els

primers minuts de la segona part— fins i tot ho va fer amb rotunditat. Felipe (50') i sobretot Bordas i Timor en una doble ocasió (64') haurien pogut fer l'empat, però l'equip està negat de cara al gol. Chando, que va jugar els noranta minuts, continua participant poc en el joc i amb una inspiració mínima de cara a porteria, com tot l'equip.

El rosari de canvis que hi va haver en el minut 70 va tallar el ritme del Girona. I amb els jugadors frescos, l'Espanyol B va fer una bona tasca defensiva. I encara va aprofitar una darrera acció per marcar el 2-0 en l'últim sospir. ■

BREUS

David Garcia no va jugar ahir per precaució. ■ F. CASALS

El Girona té avui festa i demà reprendrà els entrenaments

Girona. Ricardo Rodríguez ha donat festa avui a la plantilla del Girona i ha programat el primer entrenament de la setmana per dimarts al matí a Montilivi. Ahir, abans del amistós contra l'Espanyol B, es van exercitar suauament a la ciutat esportiva de Sant Adrià els jugadors que tenien molèsties i que no van intervenir en el partit (David Garcia, Chus Herrero, Jofre i Ivan López). No ho van fer ni Jandro ni Moisés Hurtado, que són baixa segura per al debut en la lliga. La plantilla també s'entrenarà dimecres (a Torremirona), dijous (a Montilivi) i també hi ha programada una sessió a l'estadi per divendres al matí, el mateix dia del primer partit de lliga contra l'Alavés, que serà a les 9 del vespre. ■ J.D.

L'andalús Santos Pargaña, designat per al Girona-Alavés

Madrid. El Girona-Alavés d'aquest divendres vindrà dirigit pel col·legiat sevillà de 32 anys Antonio Santos Pargaña, un debutant en la divisió de plata. El col·legiat andalús ha ascendit de categoria després de quatre anys a segona B. El curs passat va dirigir 13 partits amb un balanç de 5 victòries locals, 6 empats i 2 triomfs visitants. ■ EL 9

L'Alavés empata al camp del Real Unión en l'últim amistós

Irún. L'Alavés, rival aquest divendres del Girona, va tancar la pretemporada amb un millor regust que no pas l'equip de Montilivi. Els vitorians van empatar al camp del Real Unión (0-0), en un partit en què van anar de menys a més i va tenir a prop la victòria en el tram final, tot i que els va faltar efectivitat. ■ EL 9

El Sabadell ha descartat els set jugadors que ha tingut a prova

Sabadell. L'entrenador del Sabadell, Javier Salameiro, ha descartat un rere l'altre tots els jugadors que han estat a prova en el conjunt arlequinat durant aquesta pretemporada i que com a mínim han servit per omplir els entrenaments. Qui ha estat més a la vora de quedar-se ha estat Bikey (Middlesbrough), però no així Coke (At. Madrid C), Juanma Hernández (Badalona), Alberto Jiménez (La Jonquera), Davide Grassi (Dundee Utd.) ni el japonès Ryosuke Kinoshita, que estava sense equip. ■ A. ROBLEDDILLO

El Tenerife presenta Salva, un lateral cedit pel València

Tenerife. El Tenerife va oficialitzar la cessió del lateral esquerre Salvador Ruiz Salva, un jove de 18 anys que arriba en qualitat de cedit pel València. En el filial valencianès, Salva va disputar un total de 26 partits el curs passat. L'equip canari va protagonitzar dissabte un dels resultats més sorprenents de la pretemporada en golejar el Rayo Vallecano (5-0). ■ EL 9

La família

Futbol base. El Girona incrementarà el seu planter amb nou equips més, en què destaca la creació del juvenil C. La falta d'instal·lacions, insuficients només amb Torres de Palau, és un maldecap que s'ha de solucionar aviat

Edu Ciurana
GIRONA

La temporada passada va ser la millor en tota la història del Girona, que es va quedar a les portes de pujar a primera divisió, però l'èxit no es va quedar aquí i va ser a tots els nivells, ja que el filial va aconseguir l'ascens a primera catalana i els equips de formació també van fer un paper notable, consolidant el Girona com un dels millors clubs de base de Catalunya. No contents amb això, el club ha decidit fer un gir en l'organització del planter augmentant el nombre d'equips. Més quantitat. Se'n ressentirà la qualitat?

Per segon any consecutiu la coordinació anirà a càrrec de Jordi González, que va ser el relleu de l'actual secretari tècnic del primer equip, Sergi Raset. González se les ha hagut d'arreglar per reorganitzar una família que ha passat de 18 a 27 equips (filial i escoleta a banda). El sensible increment de nou

Les novetats

Un equip juvenil, un d'infantil, quatre d'alevins i tres de benjamins engreixen la base

Més de 100

Amb aquest increment, el club passarà de tenir 250 futbolistes a més de 350

equips significarà que el club tindrà a les seves files més de 100 futbolistes (també vol dir un centenar més de quotes) en edat de formació.

El juvenil C, per millorar Gran part d'aquest increment recau en els més petits (els benjamins passen de 4 a 7 equips i els alevins, de 4 a 8), mentre que l'infantil C i, sobretot, el juvenil C, són les novetats més

destacades. "La creació del juvenil C es deu al fet que hem hagut de reestructurar la categoria juvenil perquè no torni a passar com el curs anterior amb el juvenil B, que va baixar de lliga estatal a preferent perquè tenia molts jugadors de primer any en una categoria molt exigent", afirma Jordi González, que té clar l'objectiu a curt o mitjà termini per a aquesta categoria: "En dos o tres anys, volem tenir el juvenil A a divisió d'honor; el B, a lliga estatal i el C, a preferent. I que els jugadors tinguin el recorregut natural en els tres anys que són juvenils."

En el cas de l'aposta de l'infantil C, el coordinador explica que es deu al fet que hi ha molts jugadors alevins que puguen amb molt de nivell, però entrenen en un embut (de 4 alevins a 2 infantils) i això obligava a donar més baixes de les que es voldria: "Amb un tercer equip infantil, aquests jugadors que eren interessants però que no podien conti-

Insuficient

Torres de Palau serà la seu dels partits, però no hi ha prou espai per als entrenaments

nuar tindran l'oportunitat de poder lluitar per la temporada següent tenint alguna possibilitat d'entrar a l'infantil de divisió d'ho-

Jordi González. COORDINADOR DEL FUTBOL DE BASE DEL GIRONA

“La base del Girona té l

A PROP. “Potser estem una mica per sota del Barça i Espanyol, però sí al nivell del Cornellà i la Damm **LA CLAU.** “Som una família i ens agrada fer el que fem”

E.C.
GIRONA

Jordi González (Barcelona, 26-6-77) enceta el segon any com a coordinador del futbol de base del Girona. Content de la feina feta a la temporada passada, González només pensa a seguir treballant per poder millorar, un repte il·lusiónant que només ha fet que començar.

Com està la base del Girona?

Està molt bé, té bona salut, tal com va quedar demostrat al curs passat. Potser estem una mica per sota del Barça i l'Espanyol, però sí al nivell del Cornellà i la Damm.

Així doncs, es pot competir amb el Barça i l'Espanyol?

És complicat, per infraestructures, logística, recursos... Els donem algun ensurt, sobretot a casa, però és força complicat.

Com ha afectat la separació de club i fundació?

La fundació tractava una mica més el dia a dia, i gràcies a la seva gestió es va consolidar el futbol de base del Girona. Però llavors el club també la va encetar apostant per continuar amb els mateixos entrenadors que hi havia aleshores.

Com és el seu dia a dia?

Mai és igual que el dia anterior. Es tracta de gestionar el tema d'entre-

es multiplica

Els entrenadors de la base

Juvenil A	Pau Hidalgo	Aleví G	Robert Cesar
Juvenil B	Alex Marçal	Aleví H	Per determinar
Juvenil C	David Cerro	Benjamí A	Alexis Sánchez
Cadet A	Albert Garcia	Benjamí B	Albert Sabrià
Cadet B	Vicenç Fernández	Benjamí C	Jordi Flores
Infantil A	Delfí Geli	Benjamí D	Joel Pagès
Infantil B	Gerard Pijoan	Benjamí E	Marc Passolas
Infantil C	Carles Polvillo	Benjamí F	Collell Abelenda
Aleví A	Raúl Arjona	Benjamí G	Jordi Verdaguer
Aleví B	Carles Boada	Prebenjamí A	Oriol Besalú
Aleví C	Pau Sanz	Prebenjamí B	Fran Pérez
Aleví D	Francesc López	Prebenjamí C	Per determinar
Aleví E	Per determinar	Prebenjamí D	Pau Albó
Aleví F	Carles Polvillo	Escoleta	I. Romero

2012 / 13

18
EQUIPS

Juvenils	2
Cadets	2
Infantils	2
Alevins	4
Benjamins	4
Prebenjamins	4

2013 / 14

27
EQUIPS

Juvenils	3
Cadets	2
Infantils	3
Alevins	8
Benjamins	7
Prebenjamins	4

Les alternatives

S'està negociant per poder utilitzar altres camps com els de Vila-roja, Salt o Riudellots

nor", exposa Jordi González.

Jugar al Girona
El coordinador ha seguit

L'objectiu

Formar jugadors per al filial i el primer equip, sense descuidar els resultats

les indicacions del club respecte a l'augment tan espectacular d'equips i jugadors, que també significarà una major recaptació

de diners. Jordi González, després de deixar clar que en temes econòmics ell no hi intervé, afirma que al seu entendre és més una decisió de caràcter social: "A banda dels casos dels tercers equips en juvenils i infantils, s'ha de tenir clar que no tothom pot jugar en els equips A, i d'aquesta manera dónes l'oportunitat a aquests joves jugadors de poder defensar la samarreta del Girona, que és realment el que volen."

Seguint una mica en aquesta línia, el coordinador del futbol de base del Girona va destacar l'esforç que fa el club perquè a partir de certa categoria —ca-

det A i juvenils— els jugadors no hagin de pagar les quotes, cosa que permet que els futbolistes de fora vegin viable venir a jugar a Girona, que també ofereix com a principal reclam les millors categories. "Tot plegat ens dóna més possibilitats per tenir millors jugadors. I com més evolucionin, més a la vora tindran l'accés al filial o al primer equip."

El gran maldecap

A hores d'ara la principal preocupació del futbol base del Girona radica en la falta d'instal·lacions, ja que encara no s'ha tancat cap acord perquè Torres

de Palau deixi de ser l'única seu d'entrenaments. Un problema que, amb l'increment de nou equips, encara s'agreuja més i que González espera que se solucioni aviat. "Si l'any passat ja hi havia mancances, imagina't tenint més equips. S'està negociant per poder disposar de més instal·lacions. Parlen de Vila-roja, Salt, Riudellots... S'hauria de tancar ja, perquè volem un mínim de qualitat d'entrenaments, que els equips tinguin més espai i no hagin de compartir el camp més del compte. Per als partits oficials hi ha Torres de Palau, però per als entrenaments

no és suficient perquè hi ha un problema d'honoraris", afirma.

Pel que fa als objectius per a aquesta nova temporada, el coordinador espera repetir els èxits del curs passat, tant pel que fa a la classificació dels equips com per la formació dels jugadors: "L'any passat va ser un èxit, es van aconseguir grans resultats i hi ha casos de jugadors que estan al primer equip [Pere Pons i Mas] i altres molt a prop [Vivi, Gumbau, Coris...]. Ara esperem seguir en la mateixa línia i reforçar el futbol de base del Girona perquè continuïn pujant joves promeses." ■

bona salut"

nadors, ajudar els jugadors en tot el que es pugui, veure partits tant dels nostres equips com dels rivals, estar atent als jugadors que ens puguin interessar...

És suficient tenir el filial a primera catalana?

És el que hi ha. Tot i que no el porto crec que l'objectiu és seguir aprofitant les bones fornades de jugadors que té actualment el Girona per poder enfortir el primer equip.

Com veu el Girona per a aquesta nova temporada a segona divisió?

La gent ha de tenir paciència, ja que és molt perillós fer comparacions

amb el curs passat. Segur que es farà una bona plantilla i amb el treball de Ricardo i Miquel Àngel es tirarà l'equip endavant. A més, encara ha d'arribar algun fitxatge i la gent de la casa també hi aportarà.

Quina és la clau de l'èxit a la base?

D'aquesta feina no en vius, t'ajuda però t'has d'adaptar i combinar-ho amb una altra feina, consensuar-ho amb la família... la clau de fer les coses ben fetes és que som una família, ens agrada fer el que fem i ens hi trobem a gust.

Els preocupen les inspeccions de la Seguretat Social?

De moment el club s'està assessorant per veure com acaba la cosa, fins que no ens diguin res seguirem com fins ara. No estem espantats, però sí una mica en espera de saber com quedarà tot. Crec que al final se solucionarà perquè si no seria inviable, no només pel futbol de base del Girona o del futbol, sinó per tot l'esport de base de Catalunya. Per exemple, el que no es pot pretendre és que una persona que estigui a l'atur el deixi de cobrar pels 100 euros que pugui cobrar, o que un jubilat que faci de delegat renunciï a la seva jubilació per aquestes quantitats simbòliques. Si passa, la gent marxarà i no quedarà ningú.

Jordi González, a Torres de Palau ■ LLUÍS SERRAT

Javier Mascherano JUGADOR DEL FC BARCELONA

“És normal que es busqui un central. Jo hi jugo, però no ho sóc”

MARTINO • Valora positivament l'elecció de Tata per substituir Vilanova i creu que amb el seu compatriota l'equip podrà recuperar pràctiques que havia deixat de fer **EIX** • Admet la falta d'efectius a l'eix de la defensa i afirma que ell ha pogut jugar-hi perquè ha tingut al costat Piqué i Puyol

Ferran Correas
BARCELONA

Javier Mascherano (San Lorenzo, Argentina, 8 de juny del 1984) compleix la seva quarta temporada al Barça i ho fa amb la mateixa ambició que quan hi va arribar procedent del Liverpool. Vol guanyar títols. Diu que va superant a poc a poc la renúncia obligada de Tito Vilanova al càrrec i està segur que el club ha encertat amb la contractació de Tata Martino. I també amb la de Neymar. Ell continuarà jugant on li digui l'entrenador. Diu que no és central, però que hi haurà de jugar.

Aquesta temporada no ha començat de manera gaire normal, amb un obligat canvi d'entrenador.

Hi ha hagut canvis de manera sobtada i no és la millor manera de començar, és cert. Veníem per fer una cosa i l'hem hagut de canviar per les circumstàncies. Però amb la temporada ja començada hauria estat encara més difícil perquè tot canvi necessita un temps perquè funcioni. Ara estem a temps d'adaptar-nos a un nou entrenador.

Han superat l'absència de Tito?
Esportivament l'hem de superar perquè som empleats d'un

club i hem de seguir treballant i exercint la nostra professió. Pel que fa al tema personal, un pensa com de difícil ha de ser aquesta situació per a Tito. I no només pensant en el terreny de la salut, que és el més important. Ell ha lluitat tota la seva vida per un somni, ser entrenador del Barça, i quan ho ha aconseguit no n'ha pogut gaudir. Només va poder estar tres o quatre mesos dirigint l'equip. Va guanyar la lliga i no la va poder gaudir com es mereixia.

Li ha semblat bona l'elecció de Tata Martino per substituir-lo?

És intel·ligent, té experiència. No és gaire conegut a Europa, però als clubs on ha estat sempre ha deixat empremta. Esperem que ho faci també aquí. No és fàcil dirigir el Barça, perquè tot el món t'observa. Ha estat molt clar amb nosaltres. Sap que no s'han de tocar gaires coses, però té molt clar quines són les que s'han de millorar. No demana coses estranyes. Demana coses que hem fet i que per diverses circumstàncies vam deixar de fer.

I per què es van deixar de fer?

Vaig parlar amb Tito abans que deixés el càrrec i em va comentar que aquest any volia treballar més al camp perquè la malaltia no li havia deixat fer les

coses com ell hauria volgut. Ell no hi era. Jordi Roura va fer una feina molt bona, però quan falta l'entrenador es nota. Com en qualsevol lloc quan falta el cap. Tito volia fer més treball de camp. Ell n'era conscient perquè el joc és això, recordar els conceptes. Un els pot saber, però sempre va bé que te'ls recordin.

Martino és del Newell's i vostè, del Rosario Central. Es porten bé?

Quan jugues a futbol professional et marxa una mica l'aficionat que eres abans. Sé què significa Gerardo per als aficionats de Newell's, però a mi no m'importa reconèixer que Newell's era l'equip que més bé jugava de l'Argentina, perquè quan fas una anàlisi l'has de fer amb els ulls i no amb el cor.

Vostè ha estat dirigit per Marcelo Bielsa. S'assemblen?

Molt. En els conceptes, en la manera de veure el futbol, en la manera de viure'l, en l'energia que posen en els entrenaments. Marcelo és un entrenador que és molt difícil de comparar amb un altre per la seva manera de ser, però Gerardo té moltes coses d'ell.

El Barça té una determinada manera de jugar, l'ADN, que es

Javier Mascherano
creu que Tata Martino té experiència i prestigi per dirigir el Barça ■ EFE

És trist. Tito ha lluitat tota la vida per ser entrenador del Barça i quan ho ha aconseguit, no n'ha pogut gaudir

diu a Barcelona. Martino té aquest ADN?

No tinc gaire clar què és l'ADN Barça perquè el futbol és un de sol, tot i que es pot jugar de maneres diferents. El que passa és que amb la qualitat i el tipus de jugadors que té el Barça, només podem jugar d'una manera. El Barça no pot ser un equip físic perquè no té jugadors per ser-ho, no pot jugar sempre al contraatac perquè els futbolistes del mig s'avorririen si no tinguessin la pilota. Aquest equip només té una manera de jugar que és passar la pilota al company, tenir la possessió, buscar sempre la porteria rival. Els

És normal que l'any passat es deixessin de fer coses, sempre passa quan falta el cap, com en qualsevol altre lloc

conceptes que estem treballant amb Gerardo són molt semblants als que treballàvem amb Pep i després amb Tito. No ha canviat la nostra manera de pressionar, per exemple. El que hem de fer és pressionar amb la intensitat amb què ho fèiem abans, però la manera de pressionar és la mateixa.

Martino ha dit que aquí ja el veu com a central.

No ho sé. Em limito a entrenar-me i que el tècnic decideixi en quina posició he de jugar. La realitat és que dels tres anys que fa que sóc al Barça, dos i mig els he jugat de central, per

ses més fàcils, per la seva enorme qualitat, per la seva experiència. Són dos jugadors que saben com has de jugar al Barça i això ajuda molt.

Puyol ha pogut jugar poc últimament. Es nota?

Sempre que falta un jugador com Puyol es nota. No només per com és com a jugador, també pel que transmet. És el capità d'aquest equip. Transmet molt als companys i també als aficionats i, òbviament, la seva absència es nota.

Es jugarà més directe amb Martino?

El Barça jugarà com sempre. Per la qualitat i les característiques dels seus jugadors només pot jugar d'una manera. Amb futbolistes com Xavi i Iniesta és impossible no tenir el control de la pilota. El que sí que és cert és que de vegades, contra rivals que es tanquen molt, sí que és possible que Gerardo vulgui que, fent la pressió tan a dalt, recuperem ràpidament la pilota i ataquem més directament.

Guanyar la lliga amb 100 punts té molt mèrit.

Molt. I més tenint en compte les circumstàncies difícils que vam haver de passar, amb l'absència durant molt temps del nostre entrenador. Crec que s'ha de valorar molt el que vam fer. El que passa és que en els últims anys hem guanyat tant que tothom vol que guanyem cada any tots els títols. Si un club en 110 anys ha guanyat quatre vegades la lliga de campions, no pots pretendre guanyar-la ara cada any. Seria molt avorrit que sempre guanyés el mateix. La resta també s'entrenen i juguen per guanyar. Nosaltres no som conformistes i sabem que tenim equip per optar a tots els títols, però crec que la lliga passada s'hauria d'haver valorat més.

Esperava guanyar tant quan va arribar?

Venia a un equip que havia guanyat molt i mantenia una base, així que venia per jugar menys, però per guanyar títols. Sabia que seria difícil jugar per la qualitat dels jugadors. Al Liverpool era titular, però volia guanyar títols i crec que no m'he equivocat, perquè hem guanyat molt en els últims tres anys.

Ha de ser un orgull formar part del que és, possiblement, el millor equip de la història.

No sé si serà el millor, però serà recordat. Per mi formar part d'aquest grup és molt important. A més, he tingut la sort de jugar molt més del que m'esperava.

Aquest equip és especial, per-

Entrenar el Barça és difícil perquè t'observa tot el món, però Tata és intel·ligent i té experiència

diverses circumstàncies. He intentat fer-ho de la millor manera possible. Sé que molta gent em recorda les errades, està bé que sigui així, però jo intento arribar fins allà on puc sabent quines són les meves limitacions i sabent que de vegades faig errades que són pròpies d'algú que no juga a la seva posició.

Li ha passat pel cap marxar aquest estiu? Es va parlar del Nàpols.

Encara se'n parla, sobretot per la gran relació que tinc amb Rafa Benítez. No sé si m'ha passat pel cap, però la possibilitat sempre hi és. Quan estàs en un

Gerardo s'assembla molt a Bielsa. En els conceptes, en la manera viure el futbol. Tata té moltes coses d'ell

equip com el Barça, has de saber que sempre hi ha la possibilitat que un dia et diguin que no compten amb tu i que has de marxar. De moment, ningú m'ho ha dit i penso seguir, però potser un dia el club m'ho dirà i m'hauré de buscar un altre equip.

Li sembla bé que es busqui un central?

És el més normal després de tot el que ha passat. Sobretot tenint només tres centrals en aquest moment: Bartra, Piqué i Puyol, que està lesionat.

Llavors vostè no es considera

M'he pogut adaptar a la posició de central perquè he jugat al costat de dos grans com Piqué i Puyol. Hi ajuda molt

central?

Jugo de central, però no sóc central. He estat utilitzat en aquesta posició per cobrir absències i si ha de continuar sent així, perfecte, però els tres centrals naturals de l'equip són ells.

Jugar de central al Barça és difícil i vostè, sense ser-ho, ha rendit molt bé.

És difícil, és cert. Només hem de recordar el nom dels molts centrals que han passat pel Barça els últims anys i no han tingut un bon rendiment tot i haver-lo tingut en altres equips. El Barça és un equip que juga molt bé, que sempre està atacant,

S'ha de valorar molt el que vam fer l'any passat. Vam guanyar la lliga amb 100 punts en circumstàncies difícils

que juga amb les línies molt avançades. I quan fas una errada es nota molt. L'any passat jo vaig cometre un parell d'errades que em van deixar marcat. Una contra el Madrid i una altra contra el Milan que per sort no va ser gol. Són jugades que queden a la retina de la gent. Això és el que té el Barça. És un equip tan gran que quan fas una errada al darrere la veu tot el món.

I vostè com ha aconseguit adaptar-s'hi tan bé?

He tingut la sort de tenir dos grans companys, Piqué i Puyol. Jugar al seu costat et fa les co-

Javier Mascherano JUGADOR DEL FC BARCELONA

Ambiciós i humil

Mascherano sempre ha estat un dels jugadors més humils del vestidor blau-grana, individualment i col·lectivament. És conscient que ni el Madrid en la lliga, ni molts equips –entre ells els blancs i el Bayern de Guardiola–, els posaran les coses fàcils per aconseguir títols. Vol guanyar, però creu més en el treball que en la sort ■ EFE

què ha guanyat molt, però també ha patit molt.

No és normal el que ens ha passat, amb dues malalties greus, les d'Abi i Tito. Però hem de pensar que la vida és així. Nosaltres no estem exempts d'aquest tipus de malalties. A qui no li ha tocat viure una situació com aquesta a casa amb algun familiar? A nosaltres ens pot passar com a qualsevol ésser humà. La diferència és que nosaltres tenim més notorietat, però som persones com tothom.

L'altre dia, Dani Alves deia que li hauria agradat que Abidal continués. A vostè també?

Evidentment. Abi és amic meu. Tenim molta relació, continuo parlant amb ell, però també és veritat que la seva continuïtat no és cosa meua. Primer, perquè no estic assessorat de la millor manera per dir sí o no. Segon, perquè és la directiva qui pren aquestes decisions. Cadascú té la seva opinió, però preferixo no dir res perquè no sé el fons de tota la qüestió. El que ha aconseguit Abi és únic. No hi ha cap cas com el seu, però és un tema complex i delicat.

Què li sembla el Real Madrid de

Per com és i per la seva ambició, Messi no té límits. Se'ls posa ell. Segur que aquest any intentarà superar-se

Carlo Ancelotti?

Serà candidat a guanyar tots els títols. S'ha reforçat molt bé i Ancelotti és un entrenador amb molta experiència, que ha estat en molts països i ha guanyat títols en tots. Suposo que canviarà una mica l'estil del Real Madrid i serà un dur rival en totes les competicions.

Són conscients que tal com està la lliga, s'ha de fallar molt poc per ser campió?

I tant. L'any passat la vam guanyar amb cent punts, ens en vam deixar només catorze, i tot i això vam haver d'esperar que faltessin tres jornades per guanyar-la. El marge d'errada és molt petit, i el Real Madrid està molt fort després de no haver guanyat res la temporada pas-

Sembla que Neymar hagi vingut a destruir el Barça i no ho entenc. És un gran fitxatge i ajudarà Leo a ser més gran

sada.

L'objectiu és recuperar la Champions?

Seria prepotent dir que l'objectiu és guanyar la Champions. Aquest any serà molt més dura que la de l'any passat. Hi ha molts equips bons que s'han reforçat molt bé. Hi som nosaltres, el Madrid, el Bayern, el Juventus, el PSG, els dos equips de Manchester, el Chelsea i algun equip que sempre surt, com el Dortmund l'any passat. Per arribar al final en la Champions el que hem de fer és estar bé en la lliga.

Què li sembla el Bayern de Guardiola?

L'any passat va jugar molt bé i aquest any Pep li donarà coses

Sé que per a un català és molt important portar la senyera a la samarreta. Tinc molt respecte per Catalunya

interessants. Potser serà un canvi fort per als jugadors del Bayern, però quan agafin els conceptes segur que funcionarà. He pogut treballar amb ell i és una persona amb les idees molt clares, que t'acaba convencent de tot.

Va aprendre molt, amb ell?

Amb ell i amb Tito. Els estaré eternament agraïts perquè sense ells no hauria pogut viure tot el que he viscut al Barça.

Messi té límits?

Per com és i per la seva ambició, no en té. Els límits els posa ell. No sé si aquest any podrà superar el que va fer en els anteriors, però segur que ho intentarà. És un competidor nat i sempre es vol superar.

Vostè el coneix bé. Què pensa dels que diuen que es portarà malament amb Neymar?

No entenc per què es diu això. El futbol és un esport meravellós, però està envoltat d'un gran negoci. El que és bo mai ven més que el que és dolent. Des que ha arribat Neymar poca gent ha dit que ha estat una gran contractació. Sembla que hagi vingut per destruir el Barça i no ho entenc. El club va aconseguir un fitxatge que era molt difícil perquè hi havia molts clubs que volien Neymar. Sembla que en el seu fitxatge res sigui positiu. En altres clubs, això no passa. Al Madrid, quan van fitxar Cristiano i Kaká ningú no va dir res. Messi sap que Neymar l'ajudarà a ser més gran.

Una curiositat per acabar. Què li sembla que la segona samarreta d'aquesta temporada sigui la senyera?

Molt bé. El FC Barcelona és una de les principals institucions que representa Catalunya. No puc dir que sento alguna cosa, seria hipòcrita si ho digués perquè jo sóc argentí, però sé que representa per a un català portar aquests colors. Tinc molt respecte per Catalunya. ■

Diagnòstic oficial. Les proves mèdiques que se li van fer ahir a Barcelona van confirmar l'esquinç al turmell dret

Cesc no viatjarà a l'Equador i es quedarà a fer recuperació

Oriol Tortajada
BARCELONA

Cesc Fàbregas no es desplaçarà avui fins a Madrid –l'expedició de la selecció espanyola està citada a dos quarts de deu del matí a la terminal 4 de l'aeroport de Barajas per volar rumb cap a Guayaquil, on dimecres *la roja* juga contra l'Equador–.

El futbolista d'Arenys ha caigut finalment de la llista de convocats de Vicente del Bosque per l'amistós de demà passat, després que les últimes proves mèdiques realitzades ahir pels serveis mèdics del club hagin confirmat que el futbolista blaugrana té un esquinç al lligament lateral extern del turmell dret.

Cesc va lesionar-se dissabte al Shah Alam de Kuala Lumpur en l'últim partit de la gira de l'Àsia que el Barça va disputar contra un combinat de Malàisia. El 4 blaugrana va tornar a signar una bona actuació actuant de fals 9, amb un gol i dues assistències, però a sis minuts del

Baixa amb 'la roja'

La lesió en l'últim partit de la gira li estalvia el 'bolo' de dimecres de la selecció espanyola

Cap recanvi

El club i la FEF van consensuar la decisió i Del Bosque no cridarà cap substitut

Barça-Llevant

No s'ha parlat de terminis, però tot indica que podria arribar al debut de la lliga, diumenge

final va veure's obligat a deixar el terreny de joc, lesionat. Dongou va entrar en el seu lloc i en una pri-

mera exploració els serveis mèdics del club ja van veure que podria tractar-se d'un esquinç. Ahir, només aterrar l'expedició del FC Barcelona a terres catalanes, se li van realitzar més proves i, en comprovar l'abast exacte de la lesió, el club va posar-se immediatament en contacte amb la Real Federació Espanyola de Futbol (RFEF), i després de valorar els informes mèdics facilitats pel club, es va consensuar que el futbolista no viatgi dimecres a Equador –Vicente del Bosque ha decidit no cridar cap substitut i finalment s'endurà 20 jugadors–.

El futbolista d'Arenys es quedarà a Barcelona a fer treball de recuperació i, malgrat que des del club no s'ha especificat el període exacte de baixa, tot sembla indicar que Cesc no hauria de tenir problemes per estar disponible per diumenge i poder entrar en la primera llista oficial de Gerard Martino en el debut de l'equip en lliga al Camp Nou contra el Llevant. ■

Cesc Fàbregas confia arribar al partit contra el Llevant ■ AFP

Balanç de la pretemporada en clau d'infermeria

L'estiu passat, Marc Muniesa va tenir una greu lesió de lligaments al genoll, a Hamburg, que el va deixar més de mig any en blanc. Va ser la notícia desagradable de l'última pretemporada pel que fa a lesions. Aquest estiu, afortunadament, no s'ha produït cap lesió de gravetat. L'última, lleu, la de Cesc, que si no hi ha cap contratemps hauria d'estar recuperat a finals d'aquesta mateixa setmana. A banda

del d'Arenys, altres futbolistes han donat algun altre ensurt. Messi, per una sobrecàrrega al quàdriceps de la cama esquerra, va perdre's, per precaució, l'últim partit de la gira de l'Àsia, que tampoc va jugar-la Pedro, amb una contusió al bessó de la cama dreta. Dos Santos, amb una sobrecàrrega a la cama dreta, no va jugar el trofeu Gamper i tampoc cap dels dos partits de la gira asiàtica. Tello sí

que va poder jugar contra el combinat de Malàisia, però va ser baixa els dos anteriors partits per una elongació al bíceps femoral.

Paral·lelament, Afellay, Cuenca i Puyol han estat treballant a Barcelona per recuperar-se de les seves respectives lesions. Al capità se l'esperava a l'inici de pretemporada, però encara no ha reaparegut. Martino l'espera amb els braços oberts.

A quatre dies del debut en la lliga. A banda dels quatre blaugrana convocats per Del Bosque, Messi, Mascherano, Alves, Neymar i Alexis també tenen compromisos de seleccions aquest dimecres, encara que no es mouran d'Europa

La diàspora no s'atura

X.S.
BARCELONA

Cesc no estarà dimecres a l'estadi Monumental Romero Carbo de Guayaquil (Equador), on la selecció espanyola jugarà per primer cop en la seva història, però sí que hi seran Valdés, Jordi Alba, Iniesta i Tello.

Per culpa del viatge transoceànic, ells seran els blaugrana més afectats per aquesta jornada de seleccions només quatre dies abans del debut en la lliga, però no els únics. I és que a banda dels convocats per Del Bosque, cinc integrants més de la plantilla tenen compromisos inter-

nacionals demà passat: els argentins Messi, tot i la sobrecàrrega que va fer que fos baixa a Malàisia, i Mascherano viatjaran a Roma per enfrontar-se amb Itàlia en un amistós en homenatge al papa Francesc; Alves i Neymar han estat citats pel Brasil, que jugarà contra Suïssa a Basilea; i

ahir, Alexis també es va afegir a la llista, ja que va ser convocat per la selecció xilena, que disputa un amistós contra l'Iraq a Copenhaguen. A més, els juvenils Toni Sanabria, que jugarà amb el Paraguai a Kaiserslautern contra Alemanya, i David Babunski, que té un compromís amb

Macedònia contra Bulgària a Skopje, també han estat convocats amb les seves seleccions absolutes. Dongou i Song també estan convocats amb el Camerun per jugar un amistós contra el Gabon a París, però finalment s'ha suspès i només hi haurà una concentració. ■

Alves i Neymar, entrenant-se amb la 'canarinha' ■ REUTERS

Messi celebra un gol amb Alexis Sánchez i Jonathan dos Santos, també protagonistes d'aquesta pretemporada, per diversos motius ■ REUTERS

La sorpresa dels camerunesos

Jean Marie Dongou i Macky Frank Bagnack han estat la sorpresa de la pretemporada. Des de l'arribada de Tata Martino, els dos futbolistes camerunesos han continuat a les seves ordres i van ser els únics jugadors del filial que es va emportar a la gira asiàtica amb el primer equip. Grans amics, i tots dos de 18 anys, es plantegen com una alternativa. Dongou, davanter, podria ocupar el buit d'ariets que hi ha després de l'adéu de Villa. El mateix Tata va dir: "Dongou ens dona un perfil diferent a Messi o Cesc" a la punta d'atac. Bagnack, d'altra banda, podria guanyar protagonisme durant el curs si finalment no arriba cap central. Han estat els dos nois del B més destacats en una pretemporada que ha tingut la presència de 12 del jugadors del filial del total de 34 blaugrana que l'han completat.

Dues parts diferenciades. Poques conclusions es poden extreure de la pretemporada, a causa de la feblesa de la majoria de rivals, i perquè tot just fa dues setmanes que va arribar Martino i el gros de l'equip

Un rodatge dispers

C. González / X. Solé
BARCELONA

Gairebé res ha estat normal en la pretemporada del Barça. Primer perquè quan feia uns dies que part de la plantilla havia començat a treballar, es va conèixer la desafortunada notícia que Tito Vilanova no podia continuar a la banqueta. I després, perquè ja amb Tata Martino de tènic i un dia després del trofeu Joan Gamper –en els tres primers duels a Munic (2-0), a Oslo (0-7) i a Gdansk (2-2) Jordi Roura va dirigir l'equip– va començar la gira, amb gairebé més actes so-

cialis i publicitaris que entrenaments. Aquestes dues parts ben diferenciades en la pretemporada també les han marcat l'arribada del gros de la plantilla, que fins al 29 de juliol no es va incorporar a la feina per culpa de la disputa de la copa Confederacions durant la segona quinzena de juny.

Si la preparació del curs ha estat l'adequada o no ho dictaminaran els primers partits oficials, perquè poques conclusions es poden extreure dels sis duels que ha disputat el Barça aquest estiu, a causa de la poca entitat de la majoria dels rivals i també perquè en els

tres primers partits, gairebé van actuar més jugadors del filial que del primer equip. No ha estat fins als tres últims duels –contra el Santos (8-0), i a Tailàndia (1-7) i Malàisia (1-3)– que s'ha pogut apreciar, amb petites dosis, alguns dels trets que Martino vol recuperar o vol implantar en l'equip, entre ells, la pressió al davant i el marcatge individual en els còrnors.

El que sí que hi ha hagut al llarg d'aquest encara no últim mes són molts noms propis. Messi ja ha oblidat la lesió que li va amargar l'últim final de curs i continua tan motivat i endollat com sempre. A més, amb cinc gols, s'ha convertit en el pitxixi de la pretemporada blaugrana. El que ha disputat més minuts ha estat Alexis Sánchez, que a banda de tres gols també ha donat cinc assistències i se l'ha vist a un gran nivell físic. Tot i aquests bons números, però, continua sense convèncer del tot. També ha estat l'estiu de Cesc, pretès pel Manchester United; de Dos Santos, que ara ja no marxarà; de Pedro, que sembla que pot tornar a ser el d'abans, i de Sergi Roberto, que esva fent a foc lent. Però sobretot, de Neymar, que es vol guanyar l'afició a còpia de gols i qualitat. ■

Les xifres de la pretemporada

	PARTITS	MINUTS	GOLS		PARTITS	MINUTS	GOLS
Alexis	6	391	3	Iniesta	3	152	
Mascherano	5	308		Neymar	4	147	2
Adriano	6	305	1	Joan Roman	3	143	1
Montoya	6	305		Sergi Gómez	3	138	
Sergi Roberto	6	288	1	Oier	3	135	
Messi	5	273	5	Alves	3	135	
Song	6	272		Jordi Alba	3	135	
Bartra	6	266		Pedro	2	125	4
Pinto	6	237		Planas	3	100	
Cesc	3	196	3	Patrick	3	100	
Dos Santos	3	170	1	Ilie	3	100	
Piqué	3	174	1	Espinosa	3	100	
Tello	4	172	1	Kiko Femenia	3	100	
Valdés	3	168		Bagnack	4	94	
Dongou	6	161	3	Dani Nieto	3	92	
Busquets	3	152		Samper	2	71	
Xavi	3	152		Quintillà	1	45	

Alexis, el més actiu

El xilè és qui més minuts ha jugat i ha ofert bons números i un gran nivell físic

Messi, com sempre

El millor del món ha estat el màxim goleador de la pretemporada, amb cinc dianes

NOU RENAULT KANGOO

AIRE CONDICIONAT
2 ANYS DE MANTENIMENT*

DES DE **9.950€****
Pla PIMA
Aire inclòs

Renault España

Renault ESP

**SEMPRE HAS TINGUT BON ULL
PER TRIAR LA QUALITAT**

DRIVE THE CHANGE

Nou Renault Kangoo: consum mixt (l/100 km) des de 4,6 fins a 7,7. Emissió CO₂ (g/km) des de 119 fins a 180.

*Regal de totes les operacions de manteniment preconitzades pel fabricant durant els primers 24 mesos des de la data de matriculació del vehicle amb un màxim de 50.000 km per a Renault Kangoo (la condició que abans ocorri), regalat per RECSA. Vàlid per a matriculacions a nom d'un autònom o empresa no flotista abans del 31/08/13. ** PVP recomanat a la Península i les Balears per a autònoms i empreses no flotistes, per a Nou Renault Kangoo Combi Professional N1 1.5 dCi 55kW (75CV), subjectes al compliment de les condicions del Pla PIMA. Descomptes promocionals inclosos. Impostos i transport no inclosos; PVPR condicionada al finançament a través de Renault Box2 (d'autònoms o empreses) amb RCI Banque Sucursal a Espanya. Permanència mínima de 24 mesos. Import mínim a finançar: 6.000€. Incompatible amb altres ofertes financeres. Promoció vàlida fins al 31/08/13 o fi Pla PIMA (la condició que succeeixi abans). Model visualitzat: Nou Kangoo Combi Dynamique 66kW dCi (90CV) Gen5 amb pintura metalitzada (PVPR amb promocions: 13.100€).

Renault recomana **elf**

XARXA RENAULT DE CATALUNYA

David López

El millor amic sobre la gespa

IMPONENT • David López va reivindicar la seva arribada al club amb un enorme partit al White Hart Lane; serà clau per a Aguirre

Sergi Hernández
BARCELONA

Encara no sap quin pot ser el rendiment que pot aportar a primera divisió, però no li tremola la veu i juga amb molta naturalitat. Des que un bon dia de juny David López va consultar el Twitter sense cap pretensió i va llegir que l'Espanyol havia recomprat els seus drets per 200.000 euros, va tenir clar que havia de ser el seu moment. Poques setmanes després, amb les quatre pinzellades que han deixat els partits de preparació per a la temporada 2013/14, aquest migcampista format, molt recognoscible sobre la gespa per la seva complexió física superior a la dels seus companys, comença a evidenciar que mereix ser l'únic dels fitxatges pels quals el club blanc-i-blau ha decidit invertir.

Aposta personal d'un Òscar Perarnau que el coneix de tots els seus anys treballant al futbol formatiu, López sempre va pensar que deixava l'Espanyol per no tornar mai. Després d'una cessió al Terrassa i de debutar amb el primer equip de forma fugaç i sense continuïtat de la mà de Mauricio Pochettino, el migcampista de Sant Cugat va passar per Leganés i per Osca, sempre amb una participació notable però a l'ombra, lluny dels focus de la primera divisió, en una posició difícil per fer el gran salt i més tenint en compte que l'Osca va descendir de categoria el curs passat.

El dilema de Cristian Gómez

El mateix David López, Víctor Sánchez i Abraham González barren la porta i dificulten la participació del migcampista format a l'Hospitalet, que intentarà convèncer aquesta setmana Aguirre que el deixi sortir al Real Madrid Castilla.

38

partits va disputar la temporada passada amb l'Osca a segona divisió. Va marcar 3 gols.

3

estones va participar David López amb el primer equip de l'Espanyol la temporada 2010/11. Un total de 24 minuts.

El nomenament de Perarnau com a director esportiu de la institució, però, li ha obert novament les portes del cel a un David López que només arriba decidit a quedar-se. "Això rutlla, tinc molt bones vibracions, que m'anirà bé", confessava el migcampista dissabte, encara sobre la gespa, observant amb els ulls encesos les grades de White Hart Lane. En poc temps s'ha guanyat l'estima de Javier Aguirre. Tant, que en l'última prova de la pretemporada, quan el mexicà ja ha esbossat l'equip que vol que comenci la temporada a Vigo, ha estat un dels referents de l'equip contra el Tottenham. Davant futbolistes de la talla de Paulinho i de Dembélé, el futbolista nascut a Sant Cugat va demostrar que pot exercir amb solvència el rol que ocupava Juan Forlín davant de la defensa gràcies a la seva exuberància física i que, a més, pot ser altament productiu en la construcció del joc, potser la faceta més deficitària del conjunt blanc-i-blau. "Sé que amb la pilota puc aportar molt, m'agrada col·locar-me per davant de la pilota i participar del joc, sé que puc ajudar l'equip. A Londres ens va costar tenir aquesta tranquil·litat en algun moment, però crec que sobretot en la segona part vam demostrar que podem ser bons en aquesta faceta", destaca el migcampista, que va amanir una participació global molt il·lusionant amb el gol de l'empat al nord de Londres. Una diana que confirma el seu domini de múltiples facetes, a totes dues àrees i al cor del joc. ■

David López va sobresortir al White Hart Lane ■ F. CASALS

Javi López. L'andalús creu que estan preparats per competir d'aquí a una setmana a Vigo, però espera que l'Espanyol es vagi "completant" físicament i futbolísticament amb el temps

“Tenim marge de millora”

S. Hernández
BARCELONA

Només una setmana més i l'Espanyol començarà ja el seu camí per la temporada 2013/14. Després d'un mes i mig d'intensa preparació, l'equip de Javier Aguirre ja ensuma la competició oficial i l'amistós

disputat a Londres ha confirmat les bones vibracions d'alguns dels seus futbolistes. "La pretemporada va ser per enfortir l'equip i crec que podem estar contents, sobretot després de veure com hem plantat cara a un dels millors equips de la Premier League", comenta Javi López,

que a White Hart Lane va lluir el braçal de capità en la segona part i que veu els seus preparats per afrontar la lliga. "És difícil que en la primera jornada de la lliga es vegi l'equip ja al seu màxim nivell, però sí que crec que estem en un punt de preparació òptim. Espero que a mesura

que avanci la competició veurem un Espanyol molt més complet", va explicar el lateral andalús, que té ben après el llibre d'estil del seu entrenador: "El nostre senyal d'identitat ha de ser el d'un equip sòlid, amb molt de caràcter i que amb la pilota sortim ràpid", reconeix. ■

Javi López creu que l'Espanyol ha d'anar afegint virtuts al seu joc a mesura que avanci el curs ■ FERRAN CASALS

No hi ha nens pobres en afecte

**Per millorar-ne el futur,
treballem contra
la pobresa infantil**

Obra Social "la Caixa"

Contra la pobresa infantil

Des de l'Obra Social "la Caixa" invertim temps, esforç i recursos en programes adreçats al desenvolupament educatiu i al benestar de **més de 200.000 nens i nenes** en situacions de desigualtat. D'aquesta manera, els garantim l'accés a una cosa tan indispensable i bàsica com és l'esmorzar.

Els jugadors del United, eufòrics amb el trofeu de la Community Shield ■ ANDY RAIN/EFE

Community Shield. Superiors al Wigan encara que sense grans ornaments, amb els gols de Van Persie per bandera, els 'red devils' van encetar l'era de David Moyes a la banqueta amb un títol

La vida segueix igual al United

WIGAN ATH. 0

MAN. UNITED 2

WIGAN ATHLETIC: Carson, Boyce, Barnett, Perch, Crainey, Watson (Espinoza, 70'), McArthur (McCann, 60'), McCarthy (Dicko, 85'), Maloney (Jordi Gómez, 70'), McClean (McManaman, 60') i Holt (Fortuné, 60').

MANCHESTER UNITED: De Gea, Rafael (Smalling, 16'), Jones, Vidic, Evra, Carrick, Cleverley, Zaha (Valencia, 60'), Giggs (Anderson, 66'), Welbeck (Kagawa, 82') i Van Persie (Januzaj, 82').

GOLS: 0-1 (6') Van Persie. 0-2 (59') Van Persie.

ÀRBITRE: Mark Clattenburg. Grogues a McArthur, Espinoza, Cleverley.

PÚBLIC: 80.235 persones a les grades de Wembley.

Sergi Hernández
LONDRES (ENVIAT ESPECIAL)

Robin van Persie va ser el protagonista absolut del traspàs de poders al Manchester United. Referent dels red devils en l'última temporada de Sir Alex Ferguson a Old Trafford, el geni de Rotterdam va desestressar l'estrena de David Moyes amb dues dianes que suposen el primer títol d'una nova era.

Tant diferent però alhora tan recognoscible, la vida al United segueix igual. Sense Ferguson, però encara un any més amb Giggs eternitzant la seva llegenda, titular ahir en un equip que ha apostat per la conti-

nuitat, amb Zaha com a única novetat.

El talent fitxat del Crystal Palace va ser de la partida en detriment de Kagawa. I en aquesta transició pacífica cap a una nova era, el gegant de Manchester va imposar la seva jerarquia sobre un Wigan Athletic que també ha encetat un nou cicle, a segona divisió i ja sense Robert Martínez a la banqueta.

L'estada de Moyes com a líder del Manchester United va començar aviat amb un somriure, amb una posada en escena contundent, amb molta intensitat en la pressió, amb algun detall de Zaha, també amb Welbeck molt actiu i amb

Evra sorprenent amb assiduïtat pel carril esquerre. El francès va assistir amb una centrada tensa a l'entrada amb velocitat a l'entrada a l'àrea a un Van Persie que, en el seu primer intent en el partit, va superar Scott Carson amb una rematada de cap molt ben acomodada al pal llarg.

Només amb avantatge en el marcador el United va donar pas que emergís el Wigan. L'equip que aquest any dirigirà Owen Coyle va acabar la primera part més ben col·locat i per moments amb presència en l'àrea de De Gea. Holt no va rematar per poc una centrada de McClean i entre els defenses Boyce i Barnett no van

saber materialitzar una pilota servida des de la dreta per l'elegant Ben Watson.

En minuts d'àmplia presència *latic*, també Welbeck podria haver sentenciat la Community Shield si no s'hagués topat amb una enorme intervenció de Carson, però seria novament Van Persie, il·luminat cada vegada que posa els ulls en la porteria rival, qui, amb un xut afortunat que va fregar en James Perch abans d'instal·lar-se al fons de la xarxa, trauria dramatisme a la mitja hora final. Moyes comença amb el peu dret un dels reptes futbolístics del planeta futbol, posar-se sota l'allargada ombra d'Alex Ferguson. ■

Bundesliga Jornada 1

Bayern-M'Gladbach	3-1
Leverkusen-Friburg	3-1
Hannover-Wolfsburg	2-0
Hoffenheim-Nuremberg	2-2
Augsburg-Dortmund	0-4
Herta B.-Eintracht F.	6-1
E. Braunschweig-W. Bremen	0-1
Mainz-Stuttgart	3-2
1-0 (14') Nicolai Müller. 1-1 (16') Ibišević. 2-1 (65') Okazaki. 3-1 (78') Nicolai Müller. 3-2 (82') Harnik.	
Schalke-Hamburg	3-3
1-0 (2') Klaas Jan Huntelaar. 1-1 (12') Rafael Van der Vaart. 2-2 (24') Beister. 2-2 (47') Klaas Jan Huntelaar. 2-3 (49') Sobiech. 3-3 (79') Szalai.	

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Herta B.	3	1	1	0	0	6	1
Dortmund	3	1	1	0	0	4	0
Bayern	3	1	1	0	0	3	1
Leverkusen	3	1	1	0	0	3	1
Hannover	3	1	1	0	0	2	0
Mainz	3	1	1	0	0	3	2
W. Bremen	3	1	1	0	0	1	0
Schalke	1	1	0	1	0	3	3
Hamburg	1	1	0	1	0	3	3
Hoffenheim	1	1	0	1	0	2	2
Nuremberg	1	1	0	1	0	2	2
Stuttgart	0	1	0	0	1	2	3
E. Braunschw.	0	1	0	0	1	0	1
M'Gladbach	0	1	0	0	1	1	3
Friburg	0	1	0	0	1	1	3
Wolfsburg	0	1	0	0	1	0	2
Augsburg	0	1	0	0	1	0	4
Eintracht F.	0	1	0	0	1	1	6

La propera (17-08-13)

Wolfsburg-Schalke 04; Werder Bremen-Augsburg; Friburg-Mainz 05; Hamburg-Hoffenheim; Eintracht de Frankfurt-Bayern de Munic; Borussia M'Gladbach-Hannover 96; Nuremberg-Herta de Berlín; Borussia de Dortmund-E. Braunschweig.

Ligue 1 Jornada 1

Girondins-Monaco	0-2
Evian-Sochaux	1-1
Lilla-Lorient	1-0
O. Lió-Niça	4-0
Montpellier-PSG	1-1
Nantes-Bastia	2-0
Rennes-Reims	2-1
Valenciennes-Tolosa	3-0
Ajaccio-Saint-Étienne	0-1
0-1 (34') Brandão.	
Guingamp-O. Marsella	1-3
0-1 (2') Gignac. 0-2 (4') Payet. 0-3 (18') Payet. 1-3 (74') Yatabaré.	

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
O. Lió	3	1	1	0	0	4	0
Valenciennes	3	1	1	0	0	3	0
O. Marsella	3	1	1	0	0	3	1
Mònaco	3	1	1	0	0	2	0
Nantes	3	1	1	0	0	2	0
Rennes	3	1	1	0	0	2	1
Saint-Étienne	3	1	1	0	0	1	0
Lilla	3	1	1	0	0	1	0
Montpellier	1	1	0	1	0	1	1
Evian	1	1	0	1	0	1	1
Sochaux	1	1	0	1	0	1	1
París SG	1	1	0	1	0	1	1
Reims	0	1	0	0	1	1	2
Ajaccio	0	1	0	0	1	0	1
Lorient	0	1	0	0	1	0	1
Guingamp	0	1	0	0	1	1	3
Girondins	0	1	0	0	1	0	2
Bastia	0	1	0	0	1	0	2
Tolosa	0	1	0	0	1	0	3
Niça	0	1	0	0	1	0	4

La propera (16-08-13)

Bastia-Valenciennes; Lorient-Nantes; Sochaux-Olympique de Lió; Olympique de Marsella-Evian; Mònaco-Montpellier; Niça-Rennes; París Saint Germain-Ajaccio; Reims-Lilla; Saint-Étienne-Guingamp; Tolosa-Girondins.

BREUS

Aurtenetxe jugarà cedit al Celta. El conjunt gallec va arribar a un acord amb l'Athletic perquè Aurtenetxe, un dels descartats de Valverde, jugui aquest curs a les ordres de Luis Enrique. ■ EL 9

Drogba, decisiu. Un gol a la pròrroga del davantier ivorià contra el Fenerbahçe va donar la Supercopa turca al seu equip, el Galatasaray. ■ EL 9

Brandão dona la victòria al Saint-Etienne

Amb el seu gol passat el minut 30 de joc, el davantier brasiler va donar els tres punts al seu equip contra l'Ajaccio, en la primera jornada de la lliga francesa. En l'altre partit disputat ahir, el Marsella va superar 1-3 el Guingamp. Els marselesos ja guanyaven 0-3 en el minut 18 després dels gols de Gignac i Payet (2), mentre que Yatabaré va fer el gol de l'honor en la segona meitat. ■

DEL 27 AL 31 D'AGOST

LA SEMAINE DU POKER

CASINO PERALADA

El torneig per les nits d'estiu al Castell de Peralada!

DIMARTS 27 D'AGOST, 21h

PETIT HOLD'EM (Two Lives) - NLH Freezeout
Buy-in: 90€+10€ (10.000 punts + 10.000 punts)
Nivells de 20 minuts

DIMECRES 28 D'AGOST, 21h

NLH Freezeout - BOUNTY
Buy-in: 40€+10€ Bounty+10€ (10.000 punts)
Nivells de 20 minuts

DIJOUS 29 D'AGOST, 21h

SÚPER SATÈL·LIT MAIN EVENT - NLH
Buy-in: 20€+5€ (2.000 punts)
Rebuys: 20€ (2.000 punts) (Nivell 1-4)
Add-On: 20€ (4.000 punts)
Nivells de 20 minuts

DIVENDRES 30 D'AGOST, 21h

MAIN EVENT - NLH Freezeout (Re-Entry)
10€ per jugador pel Chip Leader del dia 1
Buy-in: 180€+20€ (25.000 punts)
Nivells de 30 minuts

DISSABTE 31 D'AGOST, 19h

FASE FINAL MAIN EVENT

DISSABTE 31 D'AGOST, 21h

NLH Freezeout - TURBO
Buy-in: 50€+10€ (10.000 punts)
Nivells de 15/20 minuts

**CASINO
PERALADA**

Una imatge del Palamós-Llagostera disputat ahir ■ JOAN SABATER

Copa Catalunya. Els de Guerrero van guanyar amb autoritat i amb justícia un Llagostera molt cansat. Diumenge vinent el Palamós s'enfrontarà amb el Vic en la fase següent

El Palamós, molt superior

PALAMÓS 4
LLAGOSTERA 1

PALAMÓS: Bartrina, Malo, Subi, Morales, Chicho, Calvo, Venzal (Cunill, 82'), Vila, Mercader, Pugui i Arimany (Fernández, 76').

LLAGOSTERA: Kevin, Masó, Cano (Vallho, 46'), Barnils, Barón, Anas, Iglesias (Aumatell, 46'), Guille (Enric Pi, 46'), Nuha (Sellarès, 46'), Badre (Chamorro, 46') i Manga (Prada, 78').

GOLS: 0-1 (3') Badre, 1-1 (21') Chicho, 2-1 (36') Arimany, 3-1 (43') Marc Vila, 4-1 (88') Pugui.

ÀRBITRE: Pérez Bueno. **T.G.:** Anas

PÚBLIC: Uns 200 espectadors al Nou Municipal de Palamós.

Pere Subirana
PALAMÓS

La victòria es va quedar a casa. El Palamós va jugar ahir el millor partit d'aquesta pretemporada i va guanyar amb justícia per 4-1 un Llagostera que, després d'una setmana carregada de partits, va jugar amb molta gent jove. D'aquesta manera el Palamós es va classificar per a la següent fase de la Copa Catalunya, que l'enfrontarà al Vic el proper diumenge.

En el primer quart el domini va ser del Llagostera,

Els vestidors

“Tothom ha estat molt bé, tots els jugadors. El partit ens ha deixat molt bones sensacions”

Jordi Guerrero
TÈCNIC DEL PALAMÓS

“S'ha de reconèixer que el Palamós ha estat millor que nosaltres. Hem rebut més gols avui que en tota la pretemporada”

“Hi ha jugadors poc motivats i sense ganes de competir. A mi no em serveixen”

Oriol Alsina
DIR. ESPORTIU DEL LLAGOSTERA

però a poc a poc el Palamós es va anar estirant. Ben aviat, en el minut 3, el Llagostera va marcar en una bona rematada de cap del jove futbolista palamosí Badre, que va ser seleccionat en el *draft* i que jugarà

en el filial, que va suposar el 0-1. Nuha al centre, Manga a l'esquerra i Badre per la dreta eren les referències ofensives d'un Llagostera que a mesura que passaven els minuts perdien gas. En el minut 21,

amb el cap i a la sortida d'un córner, el central del Palamós Chicho va igualar el partit, molt intens fins al moment. Llavors el porter llagosterenc Kevin va aturar dues rematades de Venzal i Arimany, salvant

1a eliminatòria

Banyoles-Olot.....	0-4
L'Escala-Figueres.....	0-2
Banyoles-Olot.....	0-4
Jesús i Maria-Nàstic.....	1-4
La Llàntia-Vilassar.....	2-4
Rapitenca-REUS.....	1-1 (pen.)
Espluguenc-Muntanyesa.....	2-4
Alpicat-BALAGUER.....	1-1 (pen.)
Terrassa-RUBÍ.....	0-0 (pen.)
Castelldefels-Europa.....	2-0
Manlleu-Vic.....	0-1
Sant Esteve-Vilafranca.....	2-7
CERDANY.-Gramenet.....	2-2 (p.)
Marianao-JÚPITER.....	1-1 (pen.)
Santboià-Sant Andreu.....	0-1
Ascó-Lleida.....	1-0
CORNELLÀ-Hospitalet.....	0-0 (p.)

així el seu equip.

Més tard, en el minut 36, va arribar el 2-1 amb una centrada de Pugui des de la banda dreta que Arimany va rematar a gol. I abans del descans el Palamós va fer el 3-1 en una centrada per l'esquerra de Mercader que va trobar el cap de Marc Vila en el segon pal.

Alsina, enfadat

En la segona meitat –el Llagostera va fer entrar de cop Vallho, Aumatell, Enric Pi, Sellarès i Chamorro– el partit va baixar molt d'intensitat, amb els llagosterencs cansats, acusant els complicats partits d'aquests darrers dies al Torneig d'Històrics, mentre que el Palamós cada cop es trobava millor sobre la gespa.

En aquesta segona part Subi va ser un dels destacats del Palamós, mentre que Chamorro va gaudir de bones ocasions que no va saber concretar. Finalment, en el minut 88 el Palamós va fer el definitiu 4-1 en una gran jugada per la banda de Dani Fernández que Pugui va rematar a gol. ■

Amistós. Un gol de Chacón en la segona meitat va fer decantar la balança a favor dels locals, que s'havien avançat mitjançant Axel abans que Quimo empatés per a la Unió a tocar del descans

El Peralada gestiona millor l'esforç contra el Figueres

El 9
PERALADA

El Peralada es va imposar ahir al Figueres en partit amistós guanyant per un ajustat 2-1. Va ser un matx típic de pretemporada, amb els equips mirant de

trobar la forma física i encara amb molts detalls tàctics per polir.

La Unió va portar la veu cantant en el tram inicial de partit. Ho va provar amb un parell de xuts mitjançant Ferran Grau i Jairo que se'n van anar fora.

De mica en mica, el Peralada va anar entrant en joc, sobretot per la banda esquerra, i fins i tot l'ex-Unió Adrià enviava la pilota al pal. L'empenta més forta dels locals va permetre que el Peralada assolís l'1-0 amb un gol d'Axel,

que amb un bon xut de falta des de la frontal (36') va batre el porter Ureña. Toti així, i quan semblava que el partit se n'aniria al descans amb 1-0 en el marcador, Quimo va aprofitar un rebuig del porter després d'una rematada de

Pol Compte per anotar l'empat a un (44'), amb el qual el matx arribava a la mitja part.

Chacón remata

Llavors, poc després de la represa, i quan al Figueres se'l veia excessivament cansat –van jugar fins a vuit juvenils–, el Peralada es va tornar a avançar gràcies a una errada defensiva del rival, que Chacón no va perdonar per fer el 2-1 (58'). El resultat ja no es va moure més, ja que, tot i provar-ho, la Unió va ser incapaç d'encertar a porteria. ■

PERALADA 2
FIGUERES 1

PERALADA: Montero (Troyano 73'), Alforcea, Litus, Pastor, Mate (Óscar 83'), Toni, Marc Vilà (Yoann 59'), Isma, Chacón (Joel 66'), Axel (Elias 54') i Adrià (S. Garcia 46').

FIGUERES: Ureña (Manel 66'), Serra, Ferran Grau (Bech 58'), Pujol, Barrera (Arimany 72'), Murga (Costa 63'), Jairo (Nico 63'), Moñino (Guillem Pérez 58'), Quimo (Capel 46'), Pol Compte (Teixi 46') i Pedro (Torres 72').

GOLS: 1-0 (36') Axel, 1-1 (44') Quimo, 2-1 (58') Chacón.

ÀRBITRE: Carlos Montoro. **T.G.:** A Alforcea, Litus, Toni i Isma, del Peralada; i a Serra, Pujol i Barrera, del Figueres.

Vall de Núria

No et cal res més

El pla perfecte en família

Ara inclòs amb el bitllet del cremallera

Gaudeix tots els caps de setmana d'un paquet d'activitats variades incloses amb compra del bitllet del Cremallera de Vall de Núria

Actualitzats cada cap de setmana
Consultes a: www.valldenuria.cat

Consulta els descomptes d'allotjament a l'Hotel Vall de Núria

Un dia a **VALL DE NÚRIA**
DES DE QUERALS
16,70€*

*en temporada baixa

Informació / Information: Tel. (+34) 972 73 20 20
Central de reserves / Reservation: Tel. (+34) 972 73 20 30

www.valldenuria.cat

Marc Matamala Entrenador del Banyoles

“Acabats de pujar i amb un equip tan jove, la permanència hauria de ser més que suficient”

ASCENS • El Banyoles torna a primera catalana després d’haver estat els dos últims cursos a segona **APOSTA** • “La filosofia és confiar en la gent de casa, que al cap i a la fi és el que ens ha funcionat”, assegura el tècnic

Lorena Enciso
BANYOLES

Després de conèixer l’infern de baixar de tercera divisió a segona catalana, el Banyoles afrontava el curs passat el repte d’invertir la caiguda lliure en què estava immers. L’austeritat era imprescindible i des del club es va apostar per la línia que era més coherent: la gent de casa. I amb un equip que es va nodrir molt dels fruits del seu planter, el Banyoles va assolir el títol de segona catalana i l’ascens directe. Marc Matamala, el seu tècnic, fa una pinzellada del que creu que li espera al Banyoles en el curs 2013/14, que l’equip de l’Estany iniciarà d’aquí a un mes. Concretament el 8 de setembre, a casa contra el Canyelles.

Torneu a primera catalana després de tres temporades. Quines sensacions té el club amb el retorn a la categoria?

Estem molt contents d’haver aconseguit aquest ascens. Després de baixar diverses categories en els últims anys, era evident que alguna cosa s’estava

fent malament i s’havia de corregir. Fer un gir. El club va decidir canviar la filosofia, apostar per gent jove, de la casa, i ens ha donat bons resultats.

S’ha apostat per la continuïtat.

Sí. I amb el pressupost que tenim no podem fer una altra cosa. Però encara que haguéssim disposat de més diners, tampoc no crec que s’hagués fet diferent. La línia és aquesta.

Què han d’aportar a l’equip les quatre noves incorporacions?

Els jugadors que arriben aportaran més qualitat a l’equip. I també il·lusió. L’últim a arribar és en Xevi Banal, que torna a casa provinent del Farners, però després d’haver acumulat experiència a segona B. L’Adrià Casanova ens donarà molt de treball i mobilitat a dalt. Tots els fitxatges s’han fet amb la necessitat que ens ajudin a millorar i a equilibrar la plantilla.

Han perdut el pitxitxi, Marc Bonaventura, que se n’ha anat al Figueres. Una baixa sensible.

Molt. Però estem encantats que els nostres jugadors facin passes endavant. Fa dos anys es va

quedar al Banyoles quan podia haver anat al juvenil del Girona a divisió d’honor. I aquesta temporada la va acabar amb nosaltres tot i l’interès del Figueres i de l’Olot, que el volien incorporar amb immediatesa. El compromís que ha tingut en Marc amb el Banyoles ha estat extraordinari, però aquest salt l’havia de fer. Ja sabíem que el perdriem. I també sabem que ningú ens garantirà els 28 gols que ha marcat. Els haurem de repartir entre més jugadors...

S’espera que en els pròxims dies arribin més reforços o es dona per tancada la plantilla?

Si no hi ha cap novetat d’última hora, nosaltres la donem per tancada. Estem satisfets amb la plantilla que hem confeccionat i creiem que podem fer una bona feina.

Quins objectius es fixa l’equip en aquest nou repte a primera catalana?

Penso que la permanència és més que suficient. A un equip tan jove, que acaba de pujar de categoria, no se li pot demanar molt més. Confio que farem un bon paper. ■

Marc Matamala, l’entrenador del Banyoles ■

Les dades del Banyoles

Entrenador

Marc Matamala (3a temporada)

President

Jordi Omedes (4a temporada)

Altes

Adrià Casanova (Manlleu), Ferran Nierga (Peralada), Àlex Quiñones (juvenil Farners) i Xevi Banal (Farners).

Baixes

Marc Bonaventura (Figueres) i Sergi Casas (Camprodon)

Continuen

Marc Moreno, Sergi Bosch, Jordi Bayot,

Albert Martí, Dani González, Isaac Oliveras, Joan Corominas, Ignasi Massó, Pau Teixidor, Marc Feliu, Jordi Vila, Andoni Aja, Eric Latorre, Oriol Pla i Albert Garangou.

Pretemporada

JUGATS:
Banyoles - Olot.....0-4
Banyoles - Girona B.....1-2

PENDENTS

Banyoles - Barça B.....12 d’agost
L’Escala - Banyoles.....17 d’agost
Abadessenc - Banyoles.....24 d’agost
Banyoles - Llagostera B.....31 d’agost

Amistós. El duel d’aquest vespre (a les 9) contra l’equip d’Eusebio Sacristán és un dels actes centrals de la celebració de l’efemèride

Banyoles-Barça B, en el partit del centenari

J.L. PONCE
BANYOLES

El Banyoles rebrà aquest vespre (a les 9) el filial del Barça, un dels tres catalans que milita a segona A. L’amistós s’emmarca dins els actes del centenari de

la fundació del club banyolí. Serà el tercer partit de l’equip de Marc Matamala després de la participació en el Torneig de l’Estany.

L’amistós serà un pas més en la preparació del Banyoles, que no comença la lliga fins d’aquí a un

mes. En canvi, per al filial blaugrana serà un assaig general, ja que els d’Eusebio Sacristán inicien la lliga aquesta setmana (dissabte al camp del Mirandés). La previsió és que el Barça B vingui pràcticament al complet. ■

Eusebio Sacristán ■ EL 9

BREUS

Derrota de l’Estartit contra el Barça (0-5).

El campió de la lliga de primera femenina i també de la copa de la Reina va ser molt superior al conjunt local. Melani (25’), Vicky (31’) i Carla Puiggros (37’) van situar un 0-3 en el descans i en la segona part el conjunt blaugrana va arrodonir el resultat amb dos gols més. L’Estartit rebrà dijous el Levante Las Planas (a les 19 h). ■ EL 9

Emporta't
EL9
amb tu

Per només 36 €/any

Accés lliure a totes les informacions i classificacions

Podràs comentar les informacions i els articles d'opinió

iPhone

ipad

Android

Google play

Available on the App Store

www.el9.cat

‘El Llampec’ sota la

USAIN BOLT • El jamaicà es va imposar en els cent metres llisos amb la seva millor marca de la temporada (9.77), tot i que un aiguat va impedir que establís un registre més bo **OBJECTIU** • Ara confia a repetir en els 200 i els 4x100 i passar a la història

I.M.
BARCELONA / MOSCOU

El jamaicà Usain Bolt ha desembarcat a Rússia a buscar els ors que el converteixin en el millor atleta de la història dels mundials. Ahir es va embutxacar el primer: va complir els pronòstics i va ser el més ràpid en la final dels 100 metres llisos. Ningú li va poder fer ombra, com era previsible. Sense els principals rivals, Tyson Gay –dopatge– i Yohan Blake –lesionat–, Bolt va córrer amb menys pressió i no va cometre el mateix error que a Daegu, on una sortida nul·la el va deixar fora de combat.

El nord-americà Justin Gatlin, ràpid en la sortida, i el també jamaicà Nesta Carter van completar el podi d'honor. Gatlin va fer una bona cursa, però no va

La final dels 100 metres femenins tancarà la jornada

La doble campiona olímpica, la jamaicana Shelly-Ann Fraser, no es va haver d'exigir gaire per guanyar la quarta sèrie classificatòria dels 100 metres llisos (11.15). La seva marca no és per tirar coets –va ser la setena–, però en va fer prou per accedir a les semifinals, que se celebraran a primera hora d'aquesta tarda (15.35 h), dues hores i

mitja abans de la final que servirà per clausurar la tercera jornada.

La millor marca en aquesta sèrie classificatòria la va establir la nord-americana English Gardner (10.94). La campiona dels Estats Units va ser l'única capaç de córrer per sota dels onze segons, mentre que cap de les seves rivals ho va fer. La jamaicana Ker-

ron Stewart (11.02) i la nigeriana Blessing Okagbare (11.03) van ser les que més s'hi van aproximar.

La medalla de plata a Londres, la nord-americana Carmelita Jeter, també va superar tanda sense problemes. Però no es podrà repetir el podi olímpic, perquè el bronze, la jamaicana Veronica Campbell-Brown, va donar positiu.

poder repetir la gesta de la Golden Gala de Roma del 6 de juny passat, en la qual va batre el campió olímpic i es va convertir en el primer i únic atleta que l'ha aconseguit derrotar des dels Jocs de Londres.

Però, ahir, la prova era més seriosa. Bolt no va fer una mala arrencada (163

mil·lèsimes), encara que no prou ràpida per liderar la cursa de bon començament. Les sortides són el seu escull principal i es dona per satisfet si no s'encalla més del compte i no cedeix gaire temps. Gatlin va encapçalar la cursa durant els primers 40 metres. Però era qüestió de temps i de

metres veure com *El Llampec de Trelawny* espetegava entre la intensa pluja que havia fet acte de presència en la prova que va servir per tancar la segona jornada del mundial. La pluja semblava l'única inclemència que dificultar la gesta de Bolt, però, al cap i a la fi, només va

provocar que l'atleta més ràpid del món no pogués segellar una marca per incloure-la en la llista de les deu millors de la història, en què quatre de les que ja hi ha duen la seva firma.

Possiblement, si el temps l'hagués somrigut, hauria completat l'hectòmetre amb un temps més

bo, perquè, malgrat tot, la seva cavalcada va ser de 9.77 segons, el seu millor registre de la temporada. Però no el de l'any, que el va fixar Gatlin, amb 9.75, el juny passat. El nord-americà, que ahir es va colar en una festa gairebé exclusivament per a jamaicans (quatre dels cinc primers ho eren), va acabar amb 9.85 i Carter, amb 9.95.

Lewis, en l'horitzó

Bolt es va poder treure l'espina de Daegu en els 100 metres. Ja torna a dominar en una especialitat en què és indiscutiblement el millor i el més ràpid. Encara que aquell mal trèngol és complicat de superar, com va dir. “No ha estat una venjança de Daegu, només he vingut aquí a guanyar. No puc oblidar Daegu, perquè cada dia m'esteu recordant la meua

temps de reacció en segons

Totes les marques fins a 9.80

MARCA	ATLETA	DATA	LLOC
9.58	Usain Bolt	16-8-2009	Berlín
9.63	Usain Bolt	5-8-2012	Londres
9.69	Usain Bolt	17-8-2008	Pequín
9.69	Tyson Gay	20-9-2009	Xangai
9.69	Yohan Blake	23-8-2012	Lausana
9.71	Tyson Gay	16-8-2009	Berlín
9.72	Usain Bolt	31-5-2008	Nova York
9.72	Asafa Powell	2-9-2008	Lausana
9.75	Yohan Blake	5-8-2012	Londres
9.76	Yohan Blake	30-8-2012	Zuric
9.77	Asafa Powell	7-9-2008	Rieti
9.77	Usain Bolt	11-8-2013	Moscú
9.78	Nesta Carter	29-8-2010	Rieti
9.79	Maurice Greene	16-6-1999	Atenes
9.79	Justin Gatlin	5-8-2012	Londres
9.80	Steve Mullings	4-6-2011	Eugene
9.80	Maurice Greene	22-8-1999	Sevilla
9.80	Tyson Gay	5-8-2012	Londres

a pluja

sortida en fals", va explicar el corredor.

Ara, el seu objectiu és resoldre amb la mateixa solvència els 200 metres i el relleu 4x100. Dues fites a l'abast veient com es va comportar ahir i també tenint en compte el rendiment dels companys jamaicans que l'han d'acompanyar en la prova de relleus.

Si ho aconsegueix, haurà superat una llegenda

El nord-americà Gatlin i el jamaicà Carter van completar el podi

com el nord-americà Carl Lewis. *El Fill del Vent* s'havia penjat deu medalles en els mundials (vuit d'or, una de plata i una de bronze), mentre que Bolt en té vuit (sis d'or i dues de plata) després de la victòria d'ahir, en una prova que va fer que guanyés una mica més de credibilitat després dels recents casos de dopatge. ■

Les frases

“He de continuar treballant per convertir-me en llegenda col·leccionant medalles d'or”

“No puc oblidar el que em va passar a Daegu perquè constantment em recordeu la sortida falsa que vaig fer”

“Avui volia fer una marca més bona, però no ha estat possible pel temps. No era cantar sota la pluja, sinó córrer...”

“La cursa no ha estat perfecta, tampoc la sortida, peròestic bé, potser una mica cansat”

Usain Bolt
ATLETA JAMAICÀ

La jornada. La vigent campiona olímpica es va tornar a imposar en una prova en què ja havia guanyat l'or en els mundials d'Osaka i Hèlsinki

L'etíop Tirunesh Dibaba es retroba en els 10.000

I.M. / T.R.
BARCELONA / MOSCÚ

L'etíop Tirunesh Dibaba, com Bolt, també va tornar a imposar la seva hegemonia en els 10.000 metres d'un mundial. La corredora que acumula tres ors olímpics i que havia encadenat dues victòries en els 10.000 en els mundials d'Osaka (2007) i Hèlsinki (2005) no havia tornat a pujar a un podi en una cita mundialista per culpa de les lesions que li van privar de rendir al més alt nivell. Dibaba, que també ha estat dues vegades campiona del món dels 5.000 m, va respondre les envestides de les seves rivals i a l'última volta va passar a l'atac i es va emportar la victòria amb un temps de 30:43.35, seguida de la kenyana Gladys Cherono (30:45.17). Belaynesh Oljira (30:46.98) va com-

Dibaba, ahir, després de guanyar els 10.000 metres ■ EFE

pletar l'èxit etíop amb la medalla de bronze.

Ivanov, ídol local

El rus Aleksandr Ivanov (25-4-1993) va ser proclamat campió dels 20 km marxa i va rebre l'ovació dels aficionats que es van aplegar a l'estadi

Luzhniki, però que ni de bon tros el van omplir. Poc abans del quilòmetre 15, el xinès Zhen Wang va ser desqualificat i un trio va passar a encapçalar la prova. El xinès Ding Chen, campió olímpic; el guatemalenc Erick Barondo, medalla de plata

en els Jocs, i Ivanov. Barondo tampoc va creuar la línia de meta per desqualificació i això va fer que el rus es decidís a buscar la victòria al mateix estadi on fa trenta-tres anys el català Jordi Llopart va aconseguir la primera medalla olímpica per a l'atletisme estatal en acabar segon en els 50 km marxa.

En el decatló Ashton Eaton es va proclamar campió per primer cop (8.809 punts) completant dues temporades excepcionals en què ha aconseguit l'or olímpic i la plusmarca mundial.

La jornada es va arrodonir amb el triomf de la nord-americana Brittney Reese en longitud (7,01), sisena medalla consecutiva en un gran campionat; i el de la croata Sandra Perkovic en el llançament de disc. ■

Àngel Mullera ATLETA 3.000 OBSTACLES

“És un record esborrat, però no oblidat”

15 MILLORS • El lloretenc es vol classificar avui per a la final dels 3.000 obstacles del mundial de Moscou **UN ANY** • ‘Mully’ lamenta el que li va passar fa un any i les seves conseqüències, i demana que Catalunya sigui independent: “Ei, deixeu-nos marxar, no passa res!”

Borja Sánchez
SANT ANTONI DE CALONGE

Angel Mullera (Lloret de Mar, 1984) corre avui en un mundial d'atletisme per tercer cop. I ho fa un any després de debutar en els Jocs tot i els esforços de les màximes autoritats esportives espanyoles, que l'acusaven d'haver seguit un pla de dopatge, per impedir-ho.

Tercer mundial. Què n'espera? Sí, el tercer. El primer a Berlín vaig arribar una mica just. A Taegu sí que vaig arribar bé, però la climatologia em va matar: en l'últim 500 em vaig fondre. Ara, arribo perfecte. Tinc 29 anys, m'he preparat bé durant tot l'any i, sobretot, he madurat. Quan no m'he trobat bé m'he escarrassat com a París, on vaig fer la mínima. Em veig en un moment de forma molt i molt bo. Aquesta setmana [la passada] em trobava molt bé, amb les cames fresques i assimilant els entrenaments. I amb moltes ganes! Per mi la final és dilluns [avui] i esperem que pugui complir aquest somni.

Amb quina marca seria? Entren 15, i depèn del criteri. Però sobre els 8:22 o 8:23 pot ser perquè corres al matí, que no és el mateix que a la tarda. S'ha de veure i també depèn de la semifinal que et toqui. Si és la tercera pots jugar més amb el temps i la primera és com una loteria [ahir es va saber que li toca la primera, a les 10:10 hora local, les 8:10 hora catalana].

Està en el seu millor moment, com fa un any amb el 8:13. Sí. Fins i tot quan vaig córrer el preolímpic estava molt i molt bé. Després va passar el que ja se sap. I ara estic igual, però mi-

llor. Sé llegir millor les carreres, sóc més valent i, si he de sortir tercer o quart per veure millor l'obstacle, no passa res. No són invencibles els kenyans, i si estàs allà dins la semi els pots guanyar. Tampoc és l'objectiu guanyar-los, sinó passar.

És un reforç ser el veterà dels representants d'Espanya?

Sí que reforça, perquè no només tens mundials, sinó Diamond Leagues, curses internacionals... Crec que arribo per fer la meua millor marca internacional. A Londres també hagués sigut molt bona, però hem de pensar en el present i aquest és el millor moment. Alaiz i Martos hi arriben més com un premi, que potser arriben a la final i tot. Però jo aquesta etapa ja l'he passat i ara, per mi, ja no és un premi: tinc responsabilitat i m'agrada. Perquè vol dir que vaig creixent. Si encara ho voldria dir que no he millorat.

Quin record en té dels Jocs?

És un record esborrat: no m'he entrenat pensant en l'any passat, sinó pensant en aquest any, en el mundial. Crec que córrer per ràbia al final t'acaba bloquejant. És un record esborrat, però no oblidat. És una cosa que va passar i al final vaig anar als Jocs. Tot i no anar-hi en les millors condicions, al final es va fer justícia. La conclusió és que no m'he entrenat per ràbia, sinó perquè és la meua professió i he de seguir entrenant-me, i m'he de demostrar que puc estar allà. Sé que puc ser un dels 15 millors del món, i per això m'he entrenat.

A l'hivern li va costar.

Era un moment molt difícil i sabia que sol no me'n podria sortir. Tothom m'ha acollit, m'ha agafat, m'ha dit que tranquil,

que tingués paciència, que tot arriba. I finalment vaig agafar la forma: vaig quedar el 13 d'Espanya de cros, que és la meua millor posició en un estatal. I a l'estiu també em va costar, quan vaig començar a saltar obstacles. No volia exigir-me coses que potser hagués pagat durant la temporada. Sabia que potser em costaria més, però que treballant tornaria a estar bé.

Marta Domínguez i Contador van donar positiu i van tenir suport. Fins i tot el president del govern espanyol, al seu moment. Amb possibilitats de medalla, hauria estat diferent?

Crec que sí. El que he viscut és que si tens possibilitats de guanyar medalla t'ajuden. Si no, se'n renten les mans. Perquè jo no vaig donar positiu de res. Van ser uns correus que es veia clarament que estaven manipulats. La Marta Domínguez encara, que hi havia escoltes telefòniques, però Contador va donar positiu. Que carn o no carn, però va ser el TAS el que el va sancionar. I tot i així tot Espanya, sobretot des de Madrid i no sé si perquè era de Pinto, li va donar suport. I dius: què passa aquí? Si voleu em dopo per aconseguir medalla i així em doneu suport. Et fan pensar moltes coses... Que facin el que vulguin: jo sóc de Lloret de Mar, tinc la meua gent i m'entreno aquí. I seguiré igual. Si em tornen a fer mal tornaré a donar la cara.

Com acaba el procés?

Tot tancat. I amb dos mesos. El TAS en el mateix moment ja em va donar la raó per poder anar als Jocs. I els expedients que em volien obrir, tant que insistien, a l'octubre, el dia del meu sant, el dia 2, ja va quedar tot tancat. És a dir, que un cas que semblava que s'allargaria tant, en dos

mesos i encara perquè hi havia l'agost entremig, va quedar tot tancat.

La manifestació a Lloret va ser el seu punt d'inflexió?

Estava enfonsat. Venia de Madrid i quan vaig veure el que van fer dos amics meus, l'Albert Robert i la Marta Grabulosa, que són els que ho van organitzar, em vaig quedar... Perquè realment pots entendre que el primer dia la gent es faci una mica

enrere, tot el que havia sortit era dolent i només creien en la meua persona perquè jo tampoc havia fet declaracions. Els meus advocats em deien que estigués tranquil i no digués res. I que hi fos la gent de Lloret, i gent de fora que va venir, em va fer veure que havia d'anar als Jocs per ells. Per mi i per ells.

A la Vila Olímpica no es va sentir aïllat? No hauria d'haver sortit algú a defensar-lo...

Àngel Mullera, a Palafrugell, en l'últim entrenament abans de marxar ■ LLUÍS SERRAT

“Veig que la millor opció és que ens deixin marxar”

Roser Tarragó. És enveja?

No sé què hi ha, però enveja, segur. Els catalans som millors esportivament, està demostrat. Però la gent... Aquesta noia tenia una estelada, però no perquè havien guanyat, sinó que ja la tenia. Que la insultin, que l'amenacin de mort... Si hi hagués hagut una asturiana i hagués tret una bandera d'Astúries ningú hauria dit res. Però com que és una estelada... Ei doncs deixeu-nos marxar, no passa res! Si ens teniu tanta tórrria, eh que no ha posat una bandera d'Espanya que crema! Ha representat Espanya i ha quedat campiona del món. Què més volen? Em sembla una vergonya i estem tornant als temps de Franco: que espavilin els polítics catalans d'aquí i que espavilin per marxar. Els esportistes no ens mereixem que quan anem a competir amb Catalunya no puguem dir que ens agrada. Amb Espanya també, però cada vegada m'agrada menys.

Com viu el procés cap a la Independència. Els pot incomodar?

És complicat dir-ho públicament. Encara has de competir

amb Espanya i no hi estic malament. Sóc sincer: hi estic bé i m'agrada. Però amb tot el que està passant, i tot el que em va passar a mi, veig que la millor opció és que ens deixin marxar. Però trobo que és un procés lent. Hauria de ser que ens ho deixessin intentar, que ens donessin una opció. És lent...

Amb els patrocinis, també va patir una mala experiència.

Sí, Asics també em va donar una puntada de peu... Van veure que va ser un tema polèmic i crec que no el van tractar com la marca que són: enorme i molt bona. I a sobre m'ho van dir en un temps que era molt difícil agafar una altra marca. Vaig estar dos mesos sense patrocinador, però al setembre vaig aconseguir Brooks. Van veure que no en tenia i estan apostant fort. Molta gent està comprant les seves sabates i estic molt content amb ells. Les de competició van increïbles i els he de donar les gràcies. I Lloret, és clar, estic molt content. Sport HG, que és una marca catalana, em patrocina la primera capa...

A l'hivern em parlava del CAR. I en comparació la Blume...

Mully per la Via ràpida ■ L.S.

Volien fer fora els metges i fisios per les retallades. Allà a la Blume tenen tres fisios i un metge i aquí amb els catalans, que som 10 de 40... I finalment, a Miquel Àngel Cos, que era el fisio, l'han deixat i el metge també el tenim per si volem. El que ha fet bé la federació és posar Ramon Cid, que és molt bon comunicador, de director tècnic i el mes de febrer es va reunir amb tots nosaltres, els catalans que estem

aquí, i vam poder dir les nostres inquietuds i finalment va fer el que va poder. Entenem com estan les coses, però femles bé i repartim els recursos.

Com a esportista i com a ciutadà, com veu que Madrid insisteixi tant per tenir uns Jocs. Queda menys d'un mes.

Com a esportista, i egoïstament, seria el millor que podria passar: es podrien activar més ajudes. Però després, tal com està Espanya i vistos els casos com el de Bécenas i tot el que hi ha, tens una mica de por que molta part de la inversió se n'anés cap a un altre lloc. Per l'esportista seria com sortir del pou. Ja ens han baixat molt les ajudes, i parlo per mi i el meu esport, perquè n'hi ha molts que s'han de pagar el viatge per anar amb la selecció. I les ajudes han baixat, però com a mínim en tenim. Hi ha atletes que eren professionals l'any passat i que aquest any s'han hagut de buscar una feina. Seria bo per sortir del pou, però el nivell aquí... No sé si emplenarien estadis com a Londres, on hi havia 80.000 persones, tota la setmana! Estic segur que allà van recuperar la inversió però, aquí?

No m'he entrenat pensant en l'any passat sinó en el mundial. Córrer per ràbia al final t'acaba bloquejant

No, aïllat no. Es pot entendre que públicament no es digui res perquè la gent tampoc vol que es parli o que pensin que ho fan de cara a la galeria, per molts motius. Però jo no esperava que em tractessin d'una manera o una altra, allà. Una cosa molt bona va ser quan, a la nit, vaig anar a sopar al menjador i tot l'equip d'hoquei herba es va aixecar i em va aplaudir. Va ser, per mi, el moment més emocionant que vaig viure en tot l'es-

tiu. Vaig dir: demà em menjo la pista. Al final vaig caure, però amb els atletes no vaig tenir cap problema. Amb els que em duia molt bé, molt bé, i amb els que no, sobretot en Víctor Garcia, que es va retirar i va ser molt poc company perquè va dir coses que realment no feien falta.

Durant el procés?

Sí. I allà també va fer unes declaracions a un diari que estava molt tens perquè compartíem

Si tens possibilitats de guanyar medalla t'ajuden. Si no, se'n renten les mans. Jo no vaig donar positiu de res

apartament i bany. I era mentida: sí que estàvem en el mateix, però n'hi havia dos. I a la premsa ja li agrada. I a ell, també.

El seu cicle és Rio, no?

L'any que ve, amb 30, és l'edat ideal perquè hi ha el campionat d'Europa i crec que puc aconseguir una medalla, un podi. I a llarg termini Rio, és clar, amb 32 anys encara estaré amb més plenitud: és una edat boníssima si veus les marques personals

Estem tornant als temps de Franco: que espavilin els polítics catalans d'aquí, que espavilin per marxar

dels atletes que tinc al davant, i jo tinc la sisena de tots els temps a Espanya. Rio ho puc preparar molt bé. I allà potser sí que pensaré més amb el 2012.

M'explica el secret de Lloret perquè surtin tants atletes?

El millor entrenador d'Espanya i del continent, però no es valora com el futbol i no surt a la premsa. Isidro Giménez és una persona a qui li encanten les proves tècniques, els 400 tan-

Com a esportista Madrid 2020 seria el millor. Però tal com està Espanya i vistos casos com el de Bécenas fa por

ques, els obstacles... En Jonathan Romero i l'Anna Quílez no feien obstacles. Però quan van arribar als juvenils, els van dir que en farien i van anar al mundial. Mundial i europeu... En Jonathan Romero ha fet millor marca que jo quan era júnior de segon. L'Anna Quílez ha fet dos anys seguits rècord de Catalunya, júnior i promesa. És espectacular. I el millor és que els agafa i els puja cap amunt. Això és molt difícil. El secret és ell. ■

AGENDA

DILLUNS 12

MATÍ

7.30 h	100 m tanques (Heptatló) (F)	
7.40 h	Disc (M)	Qualificació grup A
8.10 h	3.000 m obstacles (M)	Sèries
8.35 h	Alçada (Heptatló) (F)	
9.05 h	Disc (M)	Qualificació grup B
9.05 h	400 m tanques (M)	Sèries
9.50 h	400 m tanques (F)	Sèries

TARDA

16.45 h	Pes (Heptatló) (F)	
17.00 h	Perxa (M)	Final
17.05 h	110 m tanques (M)	Semifinals
17.35 h	100 m (F)	Semifinals
18.05 h	400 m (M)	Semifinals
18.25 h	Pes (F)	Final
18.30 h	Martell (M)	Final
18.35 h	200 m (Heptatló) (F)	
19.15 h	400 m (F)	Final
19.30 h	110 m tanques (M)	Final
19.50 h	100 m (F)	Final

RESULTATS

DIUMENGE 11

110 m tanques (M) Millors marques - sèries

1r David Oliver (EUA)	13.05
2n Sergei Xubnikov (Rússia)	13.16
3r Andrew Riley (Jamaica)	13.27
4t Aries Merritt (EUA)	13.32
5è Thomas Martinot-Lagarde (França)	13.33
6è Jason Richardson (EUA)	13.33

1.500 m (F) Millors marques - sèries

1a Genzebe Dibaba (Etiòpia)	4:06.78
2a Hellen Obiri (Kenya)	4:06.98
3a Zoe Buckman (Austràlia)	4:06.99
4a Jennifer Simpson (EUA)	4:07.16
5a Ekaterina Xarmina (Rússia)	4:07.17
6a Abeba Aregawi (Suècia)	4:07.66

Pes (F) Millors marques - qualificació

1a Valerie Adams (Nova Zelanda)	19.89
2a Michelle Carter (Estats Units)	19.76
3a Evgeniia Kolodko (Rússia)	19.55
4a Christina Schwanitz (Alemanya)	19.18
5a Lijiao Gong (Xina)	18.88
6a Xiangrong Liu (Xina)	18.68

400 m (M) Millors marques - sèries

1r LaShawn Merritt (EUA)	44.92
2n Kirani James (Grenada)	45.00
3r Tony McQuay (EUA)	45.06
4t Anderson Henriques (Brasil)	45.13
5è Deon Lendore (Trinitat i Tobago)	45.17
6è Jarrin Solomon (Trinitat i Tobago)	45.19

100 m (F) Millors marques - sèries

1a English Gardner (EUA)	10.94
2a Kerron Stewart (Jamaica)	11.02
3a Blessing Okagbare (Nigèria)	11.03
4a Ana Claudia Silva (Brasil)	11.08
5a Verena Sailer (Alemanya)	11.11
6a Alexandria Anderson (EUA)	11.13
7a Shelly-Ann Fraser (Jamaica)	11.15

20m km marca (M) Final

1r Aleksandr Ivanov (Rússia)	1h20:58
2n Ding Xen (Xina)	1h21:09
3r Miguel Àngel López (Espanya)	1h21:21
4t Joao Vieira (Portugal)	1h22:05
5è Denis Strelkov (Rússia)	1h22:06
6è Takumi Saito (Japó)	1h22:09
7è Ruslan Dmitrenko (Ucraïna)	1h22:14
8è Iñaki Gómez (Canadà)	1h22:21

Llargada (F) Final

1a Britney Reese (EUA)	7,01
2a Blessing Okagbare (Nigèria)	6,99
3a Ivana Spanovic (Sèrbia)	6,82
4a Volha Sudarava (Bielorússia)	6,82
5a Olga Kutxerenko (Rússia)	6,81
6a Shara Proctor (Gran Bretanya)	6,79
7a Daria Klixinina (Rússia)	6,76
8a Tori Polk (EUA)	6,73

Perxa (F) Millors marques - qualificació

1a Elena Isinbaeva (Rússia)	4,55
2a Silke Spiegelburg (Alemanya)	4,55
3a Angelina Zhuk-Krasnova (Rússia)	4,55
4a Jirina Ptacnikova (República Txeca)	4,55
5a Ling Li (Xina)	4,55
6a Anastasia Savtchenko (Rússia)	4,55

800 m (M) Millors marques - semifinals

1r Duane Solomon (EUA)	1:43.87
2n Abdulaziz Mohammed (A. Saudita)	1:44.10
3r Marcin Lewandowski (Polònia)	1:44.56
4t Mohammed Aman (Etiòpia)	1:44.71
5è Pierre-Ambroise Bosse (França)	1:44.75
6è Andrew Osagie (Gran Bretanya)	1:44.85

400 m (F) Millors marques - semifinals

1a Amantle Montsho (Botswana)	49.56
2a Christine Ohuruogu (G. Bretanya)	49.75
3a Francena McCorory (EUA)	49.86
4a Natasha Hastings (EUA)	49.94
5a Antonina Krivoxapka (Rússia)	49.99
6a Stephanie McPherson (Jamaica)	49.99

Disc (F) Final

1a Sandra Perkovic (Croàcia)	67.99
2a Mélina Robert-Michon (França)	66.28
3a Yarelys Barrios (Cuba)	64.96
4a Nadine Müller (Alemanya)	64.47
5a Gia Lewis-Smallwood (EUA)	64.23
6a Jian Tan (Xina)	63.34
7a Zaneta Glanc (Polònia)	62.90
8a Denia Caballero (Cuba)	62.80

10.000 m (F) Final

1a Tirunesh Dibaba (Etiòpia)	30:43.35
2a Gladys Cheron (Kenya)	30:45.17
3a Belaynesh Oljira (Etiòpia)	30:46.98
4a Emily Chebet (Kenya)	30:47.02
5a Hitomi Niiya (Japó)	30:56.70
6a Shitaye Eshete (Bahrain)	31:13.79
7a Selly Chepyego Kaptich (Kenya)	31:22.11
8a Shalane Flanagan (EUA)	31:34.83

100 m (M) Final

1r Usain Bolt (Jamaica)	9.77
2n Justin Gatlin (EUA)	9.85
3r Nesta Carter (Jamaica)	9.95
4t Kemar Bailey-Cole (Jamaica)	9.98
5è Nickel Ashmeade (Jamaica)	9.98
6è Mike Rodgers (EUA)	10.04
7è Christophe Lemaitre (França)	10.06
8è James Dasaolu (Gran Bretanya)	10.21

1.500 m. La tarragonina va aguantar en els últims llocs de la seva sèrie fins a l'última volta i es va posar a davant per poder passar a la semifinal

Natàlia Rodríguez sap esperar el seu moment

Borja Sánchez
BARCELONA / MOSCOU

Natàlia Rodríguez correrà demà al vespre la semifinal dels 1.500 del mundial de Moscou, després que ahir omplís l'expedient amb el cinquè lloc en la tercera de les sèries preliminars. Eren faves comptades, les sis primeres de cadascuna de les tres sèries més els sis millors temps passaven a l'eliminatòria següent. I la tarragonina, bronze en el mundial de Daegu fa dos anys i desposseïda de l'or a Berlín el 2009 per la seva topada amb Gelete Burka (ahir va ser eliminada en la primera sèrie) a 200 metres de l'arribada –i escridassada pel públic quan va seguir corrent–, disputa el seu sisè campionat del món i ja havia avisat en la prèvia que no volia desgastar-se en la primera eliminatòria. I per això des de l'inici es va mantenir en un segon terme, tancant la cursa fins que es van superar els primers 1.000 metres. Aleshores, i amb una aparent facilitat, va remuntar en la recta de contrameta per pujar fins al segon lloc i, en l'última volta, mantenir la posició. Sí que en els últims 100 metres Rodríguez va fer patir una mica, perquè va frenar el ritme i no només la superaven dues rivals, sinó que tres més s'hi acostaven perillosament. Però estava tot calculat. L'atleta catalana

Natàlia en l'últim revolt abans de meta ■ SRDJAN SUKI / EFE

Les reaccions

“N'hi ha dues o tres [atletes] per sobre de la resta. No s'ha de tenir por: córrer un campionat no és com córrer una reunió atlètica”

“[Adeba] Aregawi té una marca molt bona, però sovint s'ha vist que les favorites fallen. Aquí les curses són molt tàctiques”

“La intenció era anar el més còmoda possible i no entrar en guerres. Les eliminatòries són molt tenses i m'he quedat darrera”

“Les sensacions és el que compta i m'he trobat molt còmoda, em dóna confiança per passar a la final”

Natàlia Rodríguez

amb més presències en el mundial sabia que per marca fins i tot es podia permetre no ser ni sisena –és l'avantatge de córrer en l'última sèrie, i que aquesta comenci a un ritme de volta més ràpid que les anteriors–, i finalment va entrar en cinquena posició amb un temps de 4:08.44. ■

Oblidat l'episodi de Berlín

Era inevitable la referència a l'episodi de Berlín. I Natàlia Rodríguez no va defugir la qüestió. “Va ser una oportunitat que vaig perdre i ja està. Des que va passar tot allò m'he limitat a mirar

endavant. En cap moment no hi he pensat, però sí que és veritat que quan t'entres i et ve al cap i fa ràbia, però et motiva i un cop a la competició te n'oblides”, deia la tarragonina.

823751-1077611A

FOCESPORTCULTURAPOPULAR
10 de Setembre

CURSA NOCTURNA
per a tota la família

2,6 Km
INFANTIL
SENIOR

Amb el suport de:

Foc - Percussió - Dracs - Esport
Poblenou - Barcelona

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

www.dracpoblenou.cat/lamilladeldrac

Lliga Endesa. Salva Maldonado fa saber a Jordi Trias que no compta amb ell per aquesta pròxima temporada

No el volen ni amb una rebaixa del sou

Xavi Ballesteros
BADALONA

Ja fa dies que un dels temes que hi havia sobre la taula era el futur de Jordi Trias. El pivot (5/11/1980, Girona) té encara dos anys més de contracte amb el Fiac Jovenut, però sembla que no jugarà més a la Penya. Tot i la més que bona voluntat del jugador, que en dues ocasions diferents s'ha rebaixat la fitxa que va signar quan va arribar del Barça –primer es va rebaixar el sou i després va allargar un any més el seu contracte amb els mateixos diners que tenia firmats–, sembla que no serà suficient per continuar de verd-i-negre.

Ara, però, la sorpresa majúscula és que el problema ja no només és l'alta fitxa que té signada (uns 400.000 euros per temporada), que suposa una tercera part del pressupost del Jovenut d'aquest pròxim any. El problema ara mateix és que Salva Maldonado ja li ha fet saber que no compta amb ell la pròxima temporada. Ni que es rebaixi la fitxa. Pel tècnic adrianenc el problema no només és la fitxa que té –que és més un problema del club que de Maldonado–, sinó que el tècnic vol un altre tipus de jugador al costat de Nacho

Pere Tomàs, oficial avui

El fitxatge del fins ara capità del Fiac Jovenut, Pere Tomàs, pel CAI Saragossa es farà oficial avui. El jugador ja feia temps que tenia l'acord amb el club aragonès i només faltava que CAI i Penya es possessin d'acord. Ara ja està tot tancat i l'operació amb el que paga el CAI i el que s'estalvia la Penya del que li devia a Tomàs ronda els 100 mil euros.

Llovet, l'únic jugador interior que ara mateix té contracte després de renovar per un any més.

El missatge de la Penya a Jordi Trias és clar i contundent: cal buscar una solució. El sostre màxim a què podria arribar la Penya sembla que seria pagar-li un dels dos anys que té signats. El problema, inicialment, és del Fiac Jovenut perquè és qui li ha de pagar aquests dos anys. Però una vegada vista la situació que ha d'afrontar el club, el pivot gironí es veu en una situació incòmoda en què ha de decidir si fa una mesura de força i es planta tenint en compte que té contracte o bé intenta arribar a un acord per marxar i trobar un altre club. Sigui una de-

cisió o altra el que és clar és que se li ha acabat la calma a Jordi Trias. Amés, en només dos anys ha perdut dos dels punts de referència clau per al pivot gironí en el vestidor com són la marxa dels seus dos amics, Henk Norel primer i ara Pere Tomàs, tots dos al CAI.

Quina fórmula hi ha?

Si es fa una hipòtesi d'una possible negociació per rescindir el contracte de Jordi Trias, la Penya, però, també té un problema: ara mateix no té líquid. És per això que, en el cas que el Fiac Jovenut i el pivot gironí arribin a un acord econòmic, el club es veurà obligat a fer el pagament dels diners que acordin amb diferents terminis perquè no disposa de diners per fer-ho de cop.

D'altra banda, cal saber quines possibilitats de mercat té ara mateix Trias. Els equips catalans sembla que no tenen lloc, el CAI i el València ja tenen el joc interior cobert i una de les possibilitats ara mateix seria l'Estudiantes, però voldria dir fer les males. La negociació podria anar per llarg, però si es vol arribar a un acord haurà d'anar ràpid per no trobar-se sense cap oferta i quedar-se sense equip. Contracte, de moment, el té amb la Penya, però encara que es quedés no el faran jugar més. ■

Trias en el millor partit d'aquest curs a Múrcia ■ EFE

Els amistosos de pretemporada

El Fiac Jovenut iniciarà la pretemporada el 2 de setembre. El 28 i 29 d'agost farà les proves mèdiques. El primer amistós serà el 8 de setembre contra el Barça a Sant Julià de Vilatorrada. L'11 de setembre jugarà contra Unicaja a Vielha, el 14 contra el Múrcia a Tàrr-

rega, el 21 i 25 jugarà contra el CAI Saragossa i el Manresa a Torrefarrera i a Esparreguera. El primer partit oficial serà la semifinal de la Lliga Catalana al pavelló de Fontajau de Girona el 9 d'octubre i el 10 la hipotètica final de la competició.

BREUS

Raventós, de Taradell, ha estat clau ■ EL 9

Campiones d'Europa.

La selecció espanyola sub-16 femenina es va penjar la medalla d'or ahir a la final de l'Europeu disputat a Bulgària en superar la República Txeca (54-49) amb la jove de Taradell Laia Raventós (13 punts), la jugadora de l'Uni Girona Iho López (8 punts i 11 rebots) i el tècnic assistent Andreu Bou (Cadí la Seu). Aquest estiu també han guanyat l'or el sènior i el sub-20. La medalla de bronze, per a Hongria, que va superar Itàlia (62-55). ■ EL 9

L'Iran, campió d'Àsia.

L'Iran, entrenat per l'eslovè Memi Becirovic, va donar una sorpresa de les grosses en el campionat asiàtic en superar Filipines (85-71) i és el nou campió. Mentrestant Corea també té bitllet pel Mundial d'Espanya en superar Xina Taipei (75-57). Hamed Haddadi (29 punts i 16 rebots), el MVP. ■ EL 9

Comença la 2a fase.

Espanya jugarà contra Alemanya en l'Europeu sub-16 masculí. A la 1a fase, dos triomfs i una derrota. ■ EL 9

BREUS

Mickelson i Woods, fatal

Nova York (EUA). Els dos millors jugadors del món, Tiger Woods i Phil Mickelson, van tancar el quart Grand Slam de la temporada amb quatre i dotze cops sobre el par del camp de l'Oak Hill Country Club de Rochester. Els dos havien guanyat els últims tornejos i partien com a favorits, però van haver de marxar per la porta del darrere. ■ EL 9

Kilian, quart en la Sierre-Zinal

Zinal (Suïssa). Kilian Jornet va ser quart en la Sierre-Zinal, una cursa de muntanya de 31 quilòmetres que complia el seu 40è aniversari. Jornet es troba en plena preparació per a la següent prova de la copa del món, i no tenia previst disputar la victòria. La sorpresa va ser que quedés fora del podi per primer cop en molt de temps. ■ EL 9

Prades es manté al davant

Graça (Portugal). El tarraconí Edu Prades és vint-i-tresè en la classificació general de la Volta a Portugal, un cop disputades quatre de les deu etapes de la considerada la quarta gran volta d'Europa i de la qual es disputa la 75a edició. Prades va ser ahir vint-i-novè, a 15 segons del guanyador, Sergio Pardilla, que es va posar líder en la general. ■ EL 9

Godoy, segon a Hongria

Tiszaujvaros (Hongria). Cesc Godoy va ser segon en la copa del món de triatló de Tiszaujvaros, el seu millor resultat d'àmbit internacional. La prova es va disputar en distància esprint i amb eliminatòria dissabte. Godoy va ser cinquè en la natació i, a la segona transició, hi va arribar en un grup de nou. El guanyador va ser el suís Florin Salvisberg. ■ EL 9

Rècord en la 24a Cursa de Malgrat

Malgrat de Mar. Marc Roig i Susana Armengol es van imposar en la 24a Cursa de Malgrat, que havia esgotat els 1.000 dorsals el dia abans. ■ EL 9

Aleix Domènech en una cursa de muntanya ■ EL 9

Triatló. Aleix Domènech havia guanyat la prova esprint a Tarragona

Pau Castellvell queda tercer i Nan Oliveras, cinquè

EL 9
TARRAGONA

Pau Castellvell (Fasttriatló) va ser tercer i Nan Oliveras, cinquè (Wild Wolf) en el Triatló de Tarragona que es va disputar en distància olímpica i en què va obtenir la victòria el company d'equip d'Oliveras en el Wild Wolf Cidade de Lugo, el castellà Fernando Alarza. Daniel Moreno va ser segon. Oliveras, que s'ha traslladat a Galícia per entrenar amb esportistes de primer nivell com ara el medalla de plata a Londres, Javi Gómez Noya, va tenir problemes amb el canvi electrònic de la bicicleta i va perdre més d'un minut. En el sector de cursa a peu, l'olotí va recuperar temps tot i que feia 10 dies que no podia córrer. Dissabte Aleix Domènech va guanyar la cursa que es disputava en la distància esprint. ■

Mireia Belmonte no s'acaba de creure que ha establert un nou rècord del món ■ HANNIBAL HANSCHKE/ EFE

4:00.03 Claudia Poll (CRC)
19/4/97 a Göteborg (SUE)

3:59.53 Lindsay Benko (EUA)
26/01/03 a Berlín

3:56.79 Laure Manaudou (FRA)
10/12/05 a Trieste (ITA)

3:56.09 Laure Manaudou (FRA)
9/12/06 a Hèlsinki

3:54.92 Jo Jackson (GBR)
08/08/09 a Leeds (ENG)

3:54.85 Camille Muffat (FRA)
24/11/12 a Chartres (FRA)

3:54.52 Mireia Belmonte (ESP)
11/08/2013 a Berlín

Natació. Belmonte registra una nova plusmarca mundial, ara en els 400 lliure (3:54.52) en piscina curta, un dia després de ser la primera en nedar els 800 lliure per sota dels 8 minuts

No para de sorprendre

I.M.
BARCELONA

No hi ha Jocs Olímpics i el campionat del món de natació, ahir, va fer una setmana justa que va abaixar el teló, però Mireia Belmonte continua en el foc d'atenció. Ahir va establir un nou rècord mundial en nedar els 400 lliure amb 3:54.52 en la segona i última jornada de la prova de la copa del món que es disputa a Berlín en piscina curta. D'aquesta manera va millorar una marca que no es movia des de feia

quatre anys, quan la francesa Camille Muffat la va situar en 3:54.85.

La catalana va signar la plusmarca un dia després d'haver-se convertit en la primera dona en cobrir els 800 lliure per sota dels vuit minuts. Era la segona vegada que ella en concret, i la natació catalana en general, signaven un rècord del món. El 2008, a Rijeka (Croàcia), la de Badalona havia començat a enlluernar el món de la natació firmant el rècord dels 400 estils, també en piscina curta.

La xifra

20.000

Dòlars ha rebut Belmonte pels dos rècords del món.

La cursa d'ahir no va ser pas un camí de roses per a la catalana, que havia accedit a la final amb la segona millor marca. Belmonte es va mantenir en tercera posició durant els primers 200 metres. La ma-

llorquina i una de les triomfadores de Barcelona, Melani Costa, i la nova zelandesa Lauren Boyle, es van alternar en la primera posició. Costa havia sortit com un llampec, però en els 150 metres va començar a perdre pistonada. En canvi, la badalonina va fer servir una estratègia radicalment diferent. Va nedar en negatiu, és a dir, més ràpid en la segona part de la cursa, i va remuntar dues posicions que li van permetre pujar al graó més alt del podi i els 3:54.52 embutxacar-se

10.000 dòlars, la quantitat que rep el plusmarquista, i que va haver de sumar als 10.000 que havia rebut el dia abans. Belmonte, en les sessions classificatòries, també havia aconseguit el bitllet per a la final dels 200 papallona amb el quart millor registre (2:09.16), però a l'hora de la veritat va declinar competir.

Una altra de les protagonistes del dia va ser l'hongaresa, que va firmar el rècord del món dels 100 estils (57.45) i els 400 (4:20.85). ■

Tennis. Rafa Nadal va enllestir Milos Raonic per la via ràpida (6-2 i 6-2) en la final del Masters 1.000 de Mont-real

Retorn victoriós

EL 9
MONT-REAL

L'endemà de superar el número 1 del món, el serbi Novak Djokovic, Rafa Nadal va completar el seu retorn a la competició després de set setmanes d'absència amb la victòria en el Masters 1.000 de Mont-re-

al.

El manacorí, que havia guanyat Djokovic en la segona semifinal del torneig 6-4, 3-6 i i 7-6 (2), no va trobar oposició en el canadenc, a qui va enllestir amb un doble 6-2 per sumar el seu vuitè títol del 2013, entre els quals hi ha un Grand Slam i 4 Masters

1.000 -n'ha guanyat 25 al llarg de la seva carrera en 36 finals disputades-

En el torneig de Toronto, la número 1 del món, Serena Williams, i la romanesa Sorana Cirstea jugaven la final després de guanyar Agnieszka Radwanska i Na Li, respectivament, en les semifinals. ■

Rafa Nadal a Mont-real ■ ROGERIO BARBOSA / AFP

Pau Campos i Sisu Combis
a Bordils ■ J. SABATER

Handbol. L'equip de Pau Campos té 3 dies per preparar el duel contra el Barça

Primer dia de feina per al Bordils de Plata

B.S.
BORDILS

L'Handbol Bordils comença avui al vespre la pretemporada del curs del seu debut a la Divisió d'Honor Plata. I ho fa amb la mateixa plantilla que va assolir l'ascens i 8 jugadors del júnior que aniran completant els entrenaments i les convocatòries. Xavier Salvador, com a preparador físic i segon entrenador, és la novetat respecte a l'equip de la temporada passada, que dijous juga la semifinal de la Supercopa de Catalunya amb el Barça. "Dijous és una festa. Un entrenament més, però que ens dona la possibilitat de veure sobre el parquet de Bordils les grans estrelles mundials. Els noms parlen per si sols: Karabatic, Rutenka, Saric, Sterbic, Lazarov Rocas, Juanín..." va dir ahir el tècnic Pau Campos. ■

El concorregut tram del circuit de Sils, l'any 2012 ■ JOAN SABATER

Motor. La cursa, amb els millors pilots europeus, es farà als trams de Cladells, Osor, Collsaplana i els Àngels

Trams mítics per al ral·li Costa Brava

EL 9
GIRONA

La plaça de la Independència

Aquest indret singular de la ciutat de Girona acapararà més protagonisme que l'any passat. S'hi instal·larà el podi de sortida de les seccions de dissabte, i també s'hi farà l'entrega de premis al final del ral·li. Pels voltants de la

plaça tindrà la presentació de la cursa, el 13 de setembre vinent. La postal del podi de sortida amb les estelades que pengen de finestres i balconcs tindrà un simbolisme especial, justament pel contrast amb la data del 12 d'octubre.

El 61è ral·li Costa Brava, que es disputarà l'11 i 12 d'octubre i serà vàlid per als campionats FIA, d'Espanya i de Catalunya de ral·lis històrics, tindrà un itinerari tan senzill com evocador de les mítiques curses dels anys seixanta, setanta i vuitanta. La prova sortirà de Lloret divendres a les 7 de la tarda i farà dues passes pel tram de Cladells (a les 8 i a les 10 del vespre), separades per un reagrupament d'una hora a Sant Hilari Sacalm. El final d'etapa serà a Girona a 1/4 de 12 de la nit.

Dissabte, el plat fort. Després de la sortida des de Girona (a les 9 del matí) tant els participants en

l'apartat de velocitat com els de la regularitat en les diferents mitjanes hauran d'afrontar tres passes pels trams d'Osor (de pujada, entre Osor i Sant Hilari) i Collsaplana (des de Sant Hilari fins a tocar d'Espinelves) i dues als Àngels (en sentit Madremanya) entre les 10 del matí i les 7 de la tarda. Les

assistències després de cada secció es faran a la Devesa, on el ral·li s'acabarà a les 8 del vespre, aproximadament. Tot i que són menys cronometrades que en l'edició anterior –i, per tant, s'estalvien reconeixements–, totalitzen més quilòmetres cronometrats (162). Els horaris són provisionals. ■

Les dues representants de la demarcació, a la dreta ■ EL 9

Tennis taula. Les gironines van guanyar l'or en dobles en l'ITTF Júnior i Sofia Xuan Zhang, el bronze en individual

Dues medalles per a Xuan Zhang i Escartín

EL 9
GIRONA / GUATEMALA

Sofia Xuan Zhang i Nora Escartín van tancar el segon torneig del Circuit ITTF Júnior 2013, que es disputava a Guatemala, amb dues medalles de les set que s'apuntava la representació estatal. Xuan Zhang i Escartín es van apuntar l'or en el quadre doble femení, del qual partien com a segones cap de sèrie i que assolirien després de superar les argentines Kai-zoji i Molero per 3-0 a quarts de final, les locals López i Montufar per 1-3 a semifinals i 3-1 en la final a la pare-

lla formada per la uruguaiana Lorenzotti i la dominicana Brito.

Al quadre individual, Sofia Xuan Zhang va guanyar el bronze després de superar la local Dulce Rivera i la cubana Lovet per 4-0 en la primera ronda i a quarts de final. A semifinals, la cassanenca perdria contra la uruguaiana María Lorenzotti. Nora Escartín havia perdut en la primera ronda del quadre final per 2-4 contra l'argentina Molero.

L'equip espanyol jugarà a partir de demà i fins divendres un altre torneig del circuit, en aquest cas a El Salvador. ■

Primer Obert Vila de Roses de tennis

El Club Tennis Roses va acollir la primera edició del Obert Vila de Roses, en què van participar els millors tennistes de la demarcació. Nico Lluch per va ser el guanyador, després d'imposar-se sobre Oriol Puig en la final 7-5 i 6-4. El quadre femení, en canvi, no es va poder disputar a causa de la insuficient participació. Tots els participants van rebre obsequis dels patrocinadors. ■ EL 9

Golf. El gironí ocupa el dissetè lloc en el rànquing de l'European Challenge Tour

Jordi Garcia Pinto, 44è a Noruega

EL 9
GIRONA / OSLO

Jordi Garcia Pinto va tancar el seu concurs al Norwegian Challenge de golf, que es va disputar a Fins-tadjordet (Oslo), en el quaranta-quatre lloc després de completar les quatre jornades amb cinc cops so-

ta el par del camp nòrdic i a catorze del guanyador, el suec Jens Fahrbrügge. Garcia Pinto va fer les seves millors voltes en la segona i la quarta jornada. El gironí ocupa ara el dissetè lloc en el rànquing de l'European Challenge Tour, després d'haver fet 14 tornejos del circuit. ■

La programació d'esports

TELEDEPORTE / 7.25 i 16.35

Atletisme. Mundial

Tercera jornada a Moscou. Aquest matí arriba l'hora del català Àngel Mullera en les eliminatòries de 3.000 m obstacles, a partir de les 8.10 h. Avui també tindrà lloc la final de salt de perxa; la de llançament de pes femení i de martell masculí, la final femenina de 400 m, i la final masculina de 110 m tanques. La jornada es tancarà amb la gran final dels 100 m femenins a les 19.50 h.

TELEDEPORTE / 20.00

Tennis. Masters 1.000 Cincinnati

Després de la final ahir del Masters 1.000 de Mont-real, amb Rafa Nadal i Raonic, comença a Cincinnati una altra competició. Avui es dona el tret de sortida a les primeres eliminatòries del torneig, en què els principals candidats al títol –com Rafa Nadal, que passa ronda directament– no hi prenen part. Sí que hi competiran Tomy Robredo, Almagro, Granollers i López.

Esport 3	Barça TV	Sportmania	Eurosport	C+ Futbol
13.45 El club dels sopars secrets.	11.30 Estació Camp Nou.	08.00 XX Torneo Nacional BlueBBVA de fútbol 7 Alevín. Granada.	07.35 Atletismo. Campionat del món Rússia. Tercer dia de competició.	08.00 Liga holandesa. Feyenoord - Twente.
14.08 La meua cuina xipriota.	12.00 Temps de joc. Malàisia - Barça.	10.00 Torneo de Kitzbühel: Final.	10.14 Hardrock 100.	09.45 Bundesliga. Borussia Dortmund - Augsburg.
14.30 Mars i oceans. L'Oceà Atlàntic.	13.45 600". Barça - Sabadell.	12.30 Fútbol en Acción: Major League Soccer. Toronto FC - Seattle Sounders.	11.15 Speedway.	11.30 Torneo Inicial 2013. Racing - San Lorenzo.
15.20 Catalunya des de l'aire. El Tarragonès.	14.00 Barça notícies.	14.10 NCAA. Kansas State - La Salle (2ª Ronda).	12.15 Atletismo. Campionat del món Rússia.	13.15 Liga holandesa. PSV - NEC.
15.44 El Mediterrani des de l'aire.	14.15 Fútbol sala. ElPozo Murcia - Barça Alusport.	15.20 Vela Panorama.	14.00 Ciclismo. Cursa àrtica de Noruega.	15.00 FIFA Fútbol Mundial.
15.57 El beagle: el futur de les espècies.	15.45 600". Barça - Llevant.	15.35 Casa Club.	15.00 Ciclismo. Eneco Tour. Etapa 1.	15.30 Fútbol brasileño. Botafogo - Goiás.
16.50 Els 60 animals més perillosos del món.	16.00 Barça notícies.	17.35 DTM: Moscow Raceway.	16.40 Atletismo. Campionat del món Rússia.	17.15 Bundesliga. Bayer Leverkusen - Freiburg.
17.46 Coses que es mouen.	16.15 Jugadors de llegendes.	19.00 Moscow Raceway.	20.00 Atletismo. Greene Light.	19.00 Major League Soccer. Toronto FC - Seattle Sounders.
18.32 Projecte Terra.	17.00 El partit. Barça B - Còrdova.	20.40 Bundesliga. Bayern Munich - Borussia M'Gladbach.	20.15 Speedway. Campionat d'Europa.	20.45 Liga holandesa. AZ - Ajax.
19.32 L'home més fort del món.	18.45 600". Barça - Llevant.	22.25 Torneo Super 15. Chief - Brumbies.	21.15 All sports.	22.30 Highlights Bundesliga.
20.00 Esport Club.	19.00 Estació Camp Nou.	00.30 Ironman: Ironman Norway 70.3 (Noruega).	21.45 Atletismo. Campionat del món Rússia.	23.30 Fútbol brasileño. Cto. Nacional. Fluminense - Flamengo.
21.20 La gran guerrera.	19.30 ADN Barça.	01.00 Informe Robinson.	23.00 Atletismo. Greene Light.	
23.03 Esport Club.	20.30 600". Barça - Llevant.		23.15 Ciclismo. Eneco Tour. Etapa 1.	
00.05 Tot l'esport.	20.45 Quina Penyal.			
00.30 Esport Club.	21.15 600". Barça - Llevant.			
01.30 Tot l'esport.	21.30 Estació Camp Nou.			
	22.00 Temps de joc.			
Teledeporte	Gol T	Canal + Liga	C+ Deportes	C+ Champions
07.25 Atletismo.. Campionat del món aire lliure, des de Moscou (Rússia).	09.30 Liga Belga. Brujas - Zulte Waregem.	10.30 Liga Adelante. Almería - Vila-real.	10.30 Ironman: Ironman Norway 70.3 (Noruega).	10.45 50 años de Bundesliga: Los 60.
11.10 Vela. Mundial 4.20 València.	11.30 Liba Belga. Anderlecht - Le Gantoise.	12.15 El año del Rayo.	11.00 Diamond League: Oslo.	11.15 Bundesliga. Eintracht Braunschweig - Werder Bremen.
11.25 Ciclismo. Vuelta a Burgos. 5a etapa.	13.30 Partidos pretemporada.	12.40 Goles del Espanyol.	13.10 Torneo Super 15. Cheetahs - Hurricanes.	13.00 Fiebre Maldini.
13.00 Tennis. Masters 1000 Montreal . Final.	14.00 Gol Zap verano.	13.00 Premier League Review.	14.50 DTM: Moscow Raceway.	14.00 Partidos históricos. Real Madrid - Galatasaray.
15.30 Fútbol playa. Lliga europea. Final.	14.30 Presentación Liga BBVA 13/14.	14.00 Liga holandesa. AZ - Ajax.	16.30 Vela Panorama.	15.45 Premier League World.
16.35 Atletismo. Campionat del món aire lliure, des de Moscou (Rússia).	15.30 Partidos pretemporada.	15.45 Top Ranking.	16.45 Reportajes NBA: Julius Erving, The Doctor.	16.15 Liga holandesa. Feyenoord - Twente.
20.00 Tennis. Masters 1000 Cincinnati. 1a ronda. Directe.	16.00 Liga Belga.	16.15 Histórico Canal+. Athletic - Real Sociedad.	18.00 NCAA. Kansas State - La Salle (2ª Ronda).	18.00 Premier League Review.
23.00 Fútbol. Torneig Sub-19 Cotif 2013. Espanya - Aràbia Saudí. Directe.	16.30 Liga Belga. Genk - Standard.	18.00 Premier League. FIFA Fútbol Mundial.	19.15 Informe Robinson.	19.00 Partidos históricos. Manchester Utd. - Deportivo.
00.30 Tennis. Masters 1000 Cincinnati. 1a ronda. Directe.	18.30 Partidos pretemporada.	18.30 FIFA Fútbol Mundial.	20.15 Torneo Super 15. Chief - Brumbies.	20.45 FIFA Fútbol Mundial.
	19.00 Gol Zap verano.	19.00 Los goles del Valencia.	22.20 Highlights FIA World Endurance Championship.	21.15 Premier League World.
	19.30 Liga Belga.	19.30 El año del Osasuna.	23.15 Reportajes NBA. Cara a cara con Michael Jordan.	21.45 Bundesliga. Bayern Munich - Borussia M'Gladbach.
	20.00 Presentación Liga BBVA 13/14.	19.45 Liga BBVA. Osasuna - Granada.	00.05 NCAA. Arizona - Belmont (2ª Ronda).	23.30 Highlights Bundesliga.
	21.00 Pretemporada FC Barcelona. Malàisia - FC Barcelona.	21.25 El año del Granada.		
		21.50 Los goles del Osasuna.		
		22.10 El año del Valencia.		
		22.30 Liga BBVA. Valencia - Málaga.		

Emporta't

EL9

amb tu

Per només 36 €/any

Ipad

Iphone

Android

Accés lliure a totes les informacions i classificacions

Podràs comentar les informacions i els articles d'opinió

www.el9.cat

Fes-te'n subscriptor

Juga amb EL 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

Un Espanyol seriós per a un curs difícil

L'Espanyol va utilitzar el White Hart Lane com a primer escenari de nivell per mesurar les seves forces i el resultat va ser un equip blanc-i-blau molt seriós que va aconseguir un empat amb el Tottenham i no va

renunciar en cap moment fins i tot a la victòria. Una bona imatge que serà important mantenir en una temporada que s'entrevé difícil. Malgrat tot, convindrà tenir present alguns dèficits que s'entrevé en la plantilla, especialment després de la pèrdua d'alguns jugadors importants. Uns dèficits que a Londres es van poder contrarestar amb una gran solidesa defensiva i una bona execució de les jugades d'estratègia marca de la casa d'un entrenador com Javier Aguirre. Però això no vol dir que no es notés la neces-

sitat d'incorporar un organitzador de joc que faci enyorar menys Verdú. I també la necessitat de reforçar l'atac amb alguna novetat que, més enllà de la bona tasca que està fent Stuardi per reinventar-se en aquesta posició, acompanyi Sergio García amb garanties. Caldrà esperar, doncs, a veure com tanca l'Espanyol la plantilla, amb quines incorporacions i sobretot si es produeix alguna baixa més, com la de Wakaso, que no és clar que Aguirre es pugui permetre. Però a hores d'ara, les impressions són molt positives.

LA PENÚLTIMA

El campionat del Canigó, més viu que mai

Diria que he pujat al Canigó entre 25 i 30 vegades; 22 segur perquè fa 22 anys que cada any, amb els companys de l'entitat nord-catalana Foment 11 de Setembre, ens trobem a dalt del Canigó l'Onze de Setembre per veure com s'aixeca el sol. Em costaria dir, però, quan temps hi dediquem (en part perquè no vull fer el ridícul), però també perquè no ens ho plantejem com un repte esportiu. Suem la cansalada perquè és el que toca, però contemplem els isards i algun any baixem amb un grapat de ceps. Res a veure amb el propòsit dels 900 inscrits que la setmana passada es van apuntar al campionat del Canigó: el vencedor, el nord-català Michel Rabat, es va empassar els 34 km en poc més de 3 hores (03h11'27"). L'últim ho va fer en 08h20'02". Per a Rabat, el Canigó és el pati de casa, ja en va ser vencedor el 2010 i segon classificat el 2008 i el 2009. Dels 34 km, 18,1 km són de pujada amb un desnivell positiu de 2.180 metres i 15,9 km, de baixada. La cursa surt del poble de Vernet cap a Marialles, el refugi Aragó, frega els gorgs del Cadí i s'enfila per la xemeneia abans d'arribar a la creu del pic (on s'encén cada any la flama del Canigó, 2.784 metres). De baixada els competidors salten cap al pic Joffre, els Cortalets, Balaig i anar baixant fins a tornar a Vernet. El segon classificat també era un català, però del sud (que ningú s'ofengui, és que els catalans del nord tenim uns referents geogràfics propis; per exemple a l'olotí Jordi Barrancos, 20è -03h43'30- també li diríem català del sud). El segon lloc, doncs, va ser per a l'esportista de Matadepera Pere Aurell Bove, amb un temps de 03h13'09". I entre els catalans "del sud" van destacar particularment les noies que es van endur els primers llocs en categoria femenina: Anna Comet i Pascua (03h52'06") va superar en uns 30 segons Laia Andreu Trias (03h52'37"), que havia guanyat aquesta cursa en tres ocasions anteriorment (2008, 2011 i 2012) i el tercer lloc va ser per a Ragna Debats (03h58'22").

Una peculiaritat d'aquesta cursa és que hi havia una quinzena de participants que havien posat el llistó més alt i que ho feien amb una càrrega de 8 kg a l'esquena. Cal dir que la primera edi-

Michel Rabat, el nord-català vencedor de l'edició 2013 del campionat del Canigó ■ ETIENNETTE GOZE

ció del campionat del Canigó es va organitzar el 1905 amb dues categories: una per a *amateurs*, sense càrrega, i una altra per a *professionals*, amb un sac de 8 kg a l'esquena, més destinada als que estaven acostumats a córrer per aquestes muntanyes. Aquell any, Jacques Nou va ser el vencedor de la cursa amb càrrega (i amb molt de marge respecte als amateurs). La competició no va tenir continuïtat i no va ser fins al 1981 que un altre Jacques Nou -el nét de l'iniciador- va relançar la cursa i des de llavors s'ha anat celebrant ininterrompudament. Els organitzadors expliquen que la càrrega de 8 kg que es va imposar inicialment als *professionals*, (sovint eren pagesos del Conflent), es va instaurar com

un homenatge als homes i dones que a principi del segle passat baixaven de la gelera del Canigó amb 80 kg de gel a l'esquena perquè la clientela benestant que estiujava als banys de Vernet es pogués prendre el vermut ben fresquet. Avui encara alguns participen mantenint aquesta modalitat. Però amb càrrega o sense, corrent o collint bolets, per recordar els portadors de gel o el rei Pere el Gran (diu la tradició que ell va ser el primer excursionista català que va fer l'ascensió del Canigó, el 1285), catalans del nord o del sud, paga la pena pujar-hi. Per cert, enguany amb els companys del Foment 11 de Setembre sortirem de Montboló, al Vallespir, i tornant encara hi haurà temps d'anar a fer cadena. ■

El 1905, la cursa homenatjava els que baixaven del Canigó amb 80 kg de gel a l'esquena per als estiujants dels banys de Vernet, que així podien prendre el vermut ben fresquet

Esteve Carrera PERIODISTA

LA INTERNADA

Ferran Espada. PERIODISTA

Una gira per guanyar-ho tot

Finalment el primer equip del Barça ja és a casa, sa i estalvi amb la petita excepció de l'esquinç de Cesc que per sort s'estalviarà la pallissa de viatge a l'Equador per jugar un impresentable amistós de la selecció espanyola. S'acaba així una altra d'aquestes insofribles gires que fan els equips d'elit. Entenc la necessitat que en tenen clubs com el Barça, el Madrid i el Manchester, que s'han instal·lat en la globalització, però malgrat tot, deixo clar així d'entrada el meu poc entusiasme per unes pretemporades que ni aporten espectacle ni són la millor manera de preparar físicament un equip de màxim nivell.

Ara bé, no entenc que es comenci a parlar ara ja dels efectes perniciosos d'aquesta gira asiàtica respecte al futur rendiment del Barça en aquesta nova etapa que dirigirà Tata Martino. Im'ha agradat molt que l'entrenador hagi estat valent i hagi avançat que no pot ser cap excusa el fet d'haver voltat per Tailàndia i Malàisia. Una cosa són els greus errors comesos per determinats departaments del club en la gira i una altra és posar en qüestió les aspiracions de l'equip per a la temporada pel simple fet de voltar pel món.

Mirin, la memòria és curta, però hi ha debats que convé posar en context històric. Diuen que és contraproductiu haver fet la gira amb un canvi d'entrenador pel mig. I cal recordar que l'any 2008 Pep Guardiola es va fer càrrec de l'equip, no en unes condicions tan crítiques des del punt de vista humà com el que s'ha viscut amb la retirada de Tito Vilanova, però en una situació futbolística infinitament pitjor que la que hereta Martino, ja que l'equip venia d'un veritable desastre en l'última temporada de Rijkaard. Recorden on va enviar la junta directiva de Laporta en Pep en aquella delicada situació per cohesionar el nou projecte? A fer les Amèriques! El Chicago d'Al Capone i Michael Jordan va presenciar aquell 2-5 contra el Chivas i tots contents. Perquè Guardiola,

Gerard Piqué, en la gira americana del 2008, que va donar pas a l'històric triplet aconseguit en la primera temporada de Guardiola ■ FCB

Recorden on va enviar Laporta en Pep en la primera temporada per cohesionar el nou projecte tot i la delicada situació de l'equip? A fer les Amèriques! I es va guanyar el triplet!

com Martino, són professionals que saben que un equip com el Barça ha de guanyar en tots els terrenys, també en el de la marca. Algú pot dir que Tata no és en Pep. Cert, però això es pot dir ara que Guardiola està consagrat. No m'estendré a fer recopilació sobre els debats que en aquell moment es van tenir sobre l'encert que el de Santpedor, un nouvingut com a entrenador a les banquetes de l'elit futbolística europea, fos l'elegit per treure l'equip del fons del pou on havia caigut.

Als que ara qüestionen la feblesa dels equips de pretemporada del Barça els recordo que Pep es va estrenar com a tècnic del primer equip amb un *trepidant* enfrontament contra l'escocès Hibernian

que es va saldar amb un 0-6. També es va jugar amb el Fiorentina, enllestit amb un 1-3. No hi veig la diferència amb el Lechia Gdansk polonès i els noruecs del Valerenga. Tot plegat amb l'agregant que el Barça de Pep és jugava a l'agost la repesca per disputar la Champions, ja que Rijkaard l'havia deixat tercer en la lliga espanyola, a divuit punts del Madrid campió. Malgrat tot, Laporta no va tenir cap mania d'enviar l'equip a l'altre costat de l'Atlàntic i a la tornada disputar tot seguit un partit tan transcendent per a la temporada. És veritat que el rival només era el Wisla de Cracòvia, però la derrota a Polònia amb aquell gol de Clóber va deixar inquiet més d'un culer malgrat que l'eliminàtoria es va superar gràcies el 4 a 0 de l'anada al Camp Nou. I ningú recorda que a sobre es va haver d'engegar sense Messi perquè se'n va haver d'anar, després de les Amèriques de Laporta, a la Xina per jugar amb seva selecció sub-21 els Jocs, amb tot un serial del Barça amb la FIFA, i amb el Tribunal d'Arbitratge Esportiu (TAS) pel mig fins i tot? I ningú recorda el mal ambient que hi havia amb Eto'o en aquella pretemporada i que es va presentar com a gran fitxatge un tal Hleb? I que es va fitxar Dani Alves i molts culers en qüestionaven el preu? No els sona tot això?

Doncs en aquelles condicions, no sé si millors o pitjors —deixem-ho que semblants a les actuals— va arribar l'inici de lliga i el fatídic minut 20 de Los Pajaritos. Encara ho veig. Un Barça espès rep un contraatac i una centrada de Bellvis en què Alves no arriba a temps és afusellada per Mario. El Barça perd contra el Numància el primer partit. Riu-te de les crítiques d'ara en la pretemporada. Però el resultat és conegut. La temporada 2008/09 es va guanyar el triplet històric. Copa, lliga i Champions. Potser és que es va fer bé la pretemporada? O és que no és tan transcendent? En tot cas, veient els paral·lelismes no sé de què es queixen alguns. Tot indica que es pot guanyar tot!

Tel. 902 909 500
www.elreidelarajola.com

EL REI DE TOT

El supermercat més gran en gres i rajola
+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles. Le Boulou

